

Lakeuden Risti

■ Seinäjoen seurakunnan tiedotuslehti jokaiseen kotiin

■ Nro 6 / 2014 36. vsk

Uusi kirkkovaltuusto
..... sivu 12

Jouluna töissä
..... sivu 7

Joulun tilaisuudet
..... sivu 6

Nyt seimellesi seisahdan,
oi Jeesus, autuuteni.

Virsi 25:1

Palvelukeskukseen

Ensi vuoden talousarvio on valmistumaisillaan. Kirkkovaltuusto käsittelee toimintasuunnitelmia ja talousarviota viimeisessä kokouksessaan joulukuussa.

Vaikka talouden ja kirkon haasteet näkyvät Seinäjoen seurakunnan vaikutusalueella, vaikuttaa siltä, että ensi vuodelle saadaan kasaan vähintäänkin tyydyttävä ja realistinen talousarvio.

Merkittäviä muutoksia aikaisempiin vuosiin verrattuna on kolme: seurakunnan taloushallintoa joudutaan siirtämään Kirkon Palvelukeskukseen vuoden vaihteessa, ja valitettavasti tämä muutos lisää kustannuksia ensimmäisenä vuotena.

Toinen merkittävä muutos on Etelä-Pohjanmaan perheasiain neuvottelukeskusten talouden yhdistäminen Seinäjoen seurakunnan talouden alle. Käytännössä juuri mikään ei kuitenkaan muutu, ja neuvottelukeskusten johtokunta toimii samoin kuin tähänkin asti.

Kolmas muutos liittyy selkeämmin seurakunnan toimintaan: kirkkoneuvosto on päättänyt kaksivuotisesta varhaiskasvatuksen pilotista. Tämä tarkoittaa sitä, että vuodelle 2015 on rakennettu yksi yhteinen varhaiskasvatuksen budjetti aikaisempien kappeli- ja alue seurakuntien erillisten budjettien sijaan. Tarkoituksena on testata sitä, miten työalalla voidaan saavuttaa aikaisempaa enemmän synergiahyötyjä. Tämän ei tarvitse kuitenkaan tarkoittaa toiminnan "tasapäistämistä". Kirkkoneuvosto on pitänyt tärkeänä sitä, että jatkossakin kunkin alueen oma-aloitteisuus voidaan turvata myös varhaiskasvatustyössä.

Jos seurakunnan käyttötalousarvio on saatu suhteellisen kivuttomasti kasaan, ovat sitäkin enemmän haasteita aiheuttaneet investoinnit. Suunnitellut investoinnit on saatu syksyn aikana hiottua hyväksyttävälle 700 000 euron tasol-

Vaikuttaa siltä, että ensi vuodelle saadaan kasaan vähintäänkin tyydyttävä ja realistinen talousarvio.

le. Tämän jälkeen olemme saaneet käyttöömmme Lankarin leirikeskuksessa tehdyt sisäilma- ja kuntoselvitykset, joiden perusteella on todettu, että kiinteistöön on aloitettava kattava ja pikainen remontti. Kyseinen hanke lähes tuplaa suunnitellut investoinnit. Kirkkoneuvosto ottaa kantaa investointeihin ja niiden kokonaismäärään marraskuun lopun kokouksessaan.

Titta Luoma-Kohtala
hallintojohtaja

KUUKAUDEN KOMMENTTI

"Yhteisen laulamisen kokemukset säilyttävät muistoja elämänkulun tärkeistä hetkistä ja yhteisöistä, joissa virsiä tai hengellisiä lauluja on käytetty."

Virsi ja hengellisten laulujen tutkimushanke

Antero Maunula In Memoriam

Pyhänpäiviäviikonloppuna meidät tavoitti suruviesti arvostetun kirkkovaltuutetun, eversti Antero Maunulan yllättävästä kuolemasta.

Nyt hänen paikkansa kirkkovaltuustossa ja monessa muussakin luottamustehtävässä on tyhjä.

Antero Maunulalla oli lukuisia kunnallisia ja maakunnallisia luottamustehtäviä, hän toimi veteraani- ja vapaaehtoisjärjestöissä, hän kantoi vastuuta hyvin laajalla rintamalla. 20 vuoden ajan hän toimi luottamushenkilönä ja vapaaehtoistyössä seurakunnassa, joka oli hänelle tuttu jo kouluajoista lähtien.

Kirkkovaltuutettuna hänellä oli päättymässä viides valtuustokausi ja hän olisi saanut vahvan kannatuksen jatkaa valtuustotyöskentelyä. Kolmena valtuustokautena hän toimi tiedotustoimen johtokunnassa, näistä kaksi kautta puheenjohtajana.

Antero Maunula oli esimerkillinen luottamushenkilö. Hän kantoi vastuunsa ja oli uskollinen kutsumuksensa. Hän perehtyi päätettäviin asioihin perusteellisesti. Hänen kannanottonsa ja kysymyksensä kokouksissa ja usein jo ennen kokousta olivat perusteltuja ja harkittuja. Tehtyihin päätöksiin hän oli valmis sitoutumaan.

Kirkkovaltuutettuna hän kantoi vastuuta myös arjen seurakuntaelämästä. Esimerkiksi oman kaupunginosansa hengellistä toimintaa hän hoiti milloin hartaushetkien tuolien järjestelijänä, milloin Yhteisvastuu-kerääjänä tai yhteisten joulujuhlien vastuunkantajana tai tekstinlukijana jumalanpalveluksissa.

Hän ei palvellut kotiseurakuntaansa vain päättäjänä, vaan myös ruohonjuuritasolla toimijana.

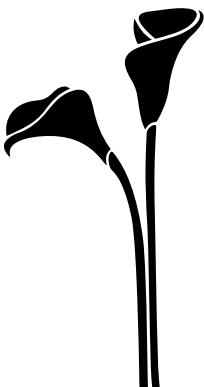
Tutustuminen Anteron Maunulan vastauksiin seurakuntavaalien vaalikoneessa vahvisti käsitystäni hänestä. Tärkeimpänä syynä kuulua kirkkoon oli se, että usko oli hänelle tärkeä asia. Hän oli vastannut, että seurakunnan tärkeimpiä tehtäviä ovat jumalanpalvelus ja rukous sekä heikoimpien auttaminen. Jumalanpalvelus on seurakunnan tärkein toimintamuoto. Kansainvälisessä työssä kirkon työn painopisteen on oltava hengellisessä työssä. Kaikki vastaukset olivat selkeitä ja perusteltuja.

Aivan erityisesti minua on puhutellut se, että Anteron paikka kirkonpenkissä on nyt tyhjä. Hän ei ollut uskollinen vain kokouksiin osallistujana vaan myös kirkkovieras jokasunnuntaisessa messussa. Hänellä oli oma paikkansa kirkon penkissä ja ehtoollispöydässä.

Kotiseurakunta oli Anterolle tärkeä ja sen rakentamiseen hän monella tapaa osallistui. Hän jätti minulle, ja uskon, että meille monelle esikuvan seurakunnan luottamushenkilöstä, joka hyvällä tavalla täytti tehtävänsä siinä, mihin oli saanut kutsun ja valtuutuksen seurakuntalaisilta.

Antero on nyt saanut kutsun taistelevasta, näkyvästä seurakunnasta riemuitsevaan, näkymättömään seurakuntaan. Meidän työemme ja matkamme vielä jatkuu.

Edesmenneitä kilvoittelijoita ja nyt iäisyyskutsun saanutta ystäväämme muistaen saamme yhtyä virrentekijän pyyntöön:

*"Johda Herra uskollinen, armollinen,
kotiin kaikki kulkijat.*

*Matkan jälkeen taivaassasi, kiitostasi,
sukupolvet laulavat"*

Pirjo Aittoniemi
kirkkovaltuuston puheenjohtaja

SEINÄJOEN SEURAKUNNAN TIEDOTUSLEHTI JOKAISEEN KOTIIN

Seinäjoen seurakunta
- kirkkoherranvirasto
- taloustoimisto
Ala-Kuljun katu 1 A
60100 Seinäjoki
www.seinajoenseurakunta.fi
Puhelinvaihe (06) 418 4111
ma-to klo 9-15 ja pe klo 9-12

Seinäjoen alue seurakunta
Ala-Kuljun katu 1 A
60100 Seinäjoki
Puhelinvaihe (06) 418 4111
ma-to klo 9-15 ja pe klo 9-12

Nurmon kappeliseurakunta
Nurmontie 3
60550 Nurmo
puh. (06) 418 4371

Peräseinäjoen kappeliseurakunta
Kirkkotie 2
61100 Peräseinäjoki
puh. (06) 418 4411

Ylistaron kappeliseurakunta
Markinsalontie 2 b
61400 Ylistaro
puh. (06) 418 4200

Julkaisija ja kustantaja:
Seinäjoen seurakunta

Päätoimittaja:
Jukka Tuppurainen

Toimitussihteeri:
Leena Hautala

Toimitusneuvosto:
Laura Isoluoma, Leena Hautala,
Minna Lainimo, Jukka Tuppurainen,
Minna Ylimäki-Hemminki,
Markku Ylinen

Taitto ja kuvankäsittely:
Laura Isoluoma

Tilaushinta: 10 € / vuosi
Tilaukset: lakeudenristilehti@evl.fi
tai (06) 418 4111.
Seinäjoen seurakunnan jäsenille
mainoskieltotalouksiin maksuton
osoitteellinen lehti.

Mainosseppo T:mi, Seinäjoki
Seppo Laitila, puh. 0400 954 747
Ilmoitustrafiikki:
lakeudenristilehti@evl.fi

Jakeluvalitukset:
Postin palvelunumeroon
0200 71 000

Seuraava lehti ilmestyy:
perjantaina 6.2.2015

Kannen kuva:
Kirkon kuvapankki/Aarne Ormio

Altтарilla

Te olette minun todistajani: onko muuta Jumalaa,
muuta turvakalliota kuin minä?
Minä en toista tunne!

Jes. 44:8

Pyhä kuva

Virren viemää

8:1

Nyt tahdon käydä vastaan
maailman auttajaa,
vaan kuinka voisin tietä
hänelle valmistaa?
Oi Jeesus Kristus, itse
valaise minutkin,
niin että tullessas.
valmiina olisin.

Uskonpuhdistusajan me-virsien rinnalle Paul Gerhardt (1607-1676) toi minä-virret. Hän ei laula kirkon nimissä kuten Luther; hänen virtensä ovat omakohtaisia ja ilmaisevat hänen uskoaan, kokemuksiaan ja tunteitaan, yksinkertaisesti, sydämellisesti ja avoimesti. Gerhardtille tunnusomainen sielunhoidollinen, lohduttava sävy kuuluu virteen, samoin hän käyttää Kristuksesta kuvaa aurinko. Gerhardtin oma elämä ei kovin aurinkoista ollut. Lähes puolet siitä koetteli hänen kotimaataan 30-vuotinen sota. Virren säveltäjä Melchior Teschner (1584-1635) oli syntynyt Sleesiassa. Hänen kotiseudullaan riehui 1613-14 ankara ruttoepidemia. Koraali lienee syntynyt siihen aikaan.

Iloa ja yhteyttä

Joulukuussa juhlapyhät seuraavat toinen toistaan ja samoin erilaiset juhlat ja konsertit.

Seinäjoen seurakuntakin järjestää lähiaikoina monenlaisia tilaisuuksia koko seurakunnan alueella. Toivottavasti niistä löytyy jokaiselle jotakin. Ensi sunnuntain eräessä raamatuntekstissä psalmikirjoittaja toteaa: "Ilo valtasi minut, kun kuulin sanan: Me lähdemme Herran huoneeseen!"

Jos ei ehdi tai pysty lähtemään mihinkään, nykyään voi osallistua kotoakin käsin moneen tilaisuuteen radion tai Internetin kautta. Kun suuri joukko eri-ikäisiä ihmisiä laulaa yhdessä tuttua joululaulua tai virttä, yhteyden tunto on käsin kosketeltava. Silloin voi kekeä: "Kuulun tähän joukkoon."

Lukuisat kristityt ympäri maailman saavat pian iloita ja juhlaa niin kirkkoissa kuin kotonakin. Ja me emme juhli mitä tahansa. Me juhlimme sitä, että kerran maan päälle syntyi joku, joka ymmärtää ihan jokaista. Kenenkään ei tarvitse sanoa: "Ei kuulu minulle".

Jouluna syntynyt Vapahtaja ei erottele ihmisiä, niin

kuin me ihmiset liian usein teemme. Jokainen meistä on Jeesukselle tärkeä ja jokaista kutsutaan juhlimaan omalla tavallaan Hänen syntymäänsä. Elämme vasta adventin aikaa, mutta nyt jo saamme toivon viestejä.

Pimeän keskellä kaikki kynttilät ja jouluvalot tuntuivat lohdullisilta. Ne kertovat toivosta, jonka Jeesus toi meille. Siksi kokoonnumme yhdessä iloitsemaan, laulamaan ja hiljentymään Vapahtajamme edessä. Jeesus näkee jokaisen yksilönä suurenkin joukon keskellä. Hän huomaa myös ne, jotka osallistuvat riemuun kotoa käsin. Ja onneksi Hän näkee myös jokaisen, jonka elämä ei tällä hetkellä ole syystä tai toisesta helppoa. Kaikki saamme yhdessä pyytää joululaulun sanoin:

"Jää vierelle Jeesus, kun matkaani teen,
ole voimani aina ja tie huomiseen.
Ja siunaa, oi Jeesus, nyt lapsia maan.
Me liitymme joukkoosi riemuitsevaan."

SANA

Irja Hietala

Peräseinäjoen kappeliseurakunnan
kappalainen

PÄÄKIRJOITUS

Seinäjoella 5.12.2014

Jukka Tuppurainen
Ylistaron kappeliseurakunnan
johtava kappalainen

Kristus syntyy – kiittäkää!

Joululehdissä kirjoitetaan usein unohtumattomista jouluista. Tavallisesti jouluihimme liittyy niin paljon perinteitä, että joulut ovat hyvin samanlaisia. Kuusi on aina samassa kohdassa olohuoneessa, jouluruoat ovat niitä tuttuja ja turvallisia. Joulusta tulee unohtumaton vasta, kun jokin on toisin kuin tavallisesti: silloin kun joku perheenjäsenistä on päässyt ikuisen juhlaan, tai silloin kun ihmetellään pientä vastasyntynyttä - ne ovat unohtumattomia jouluja.

Keskuudessamme on vielä paljon heitä, jotka muistavat sota-ajan joulut. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 75 vuotta talvisodan joulusta. Evakkoon lähteneet karjalaiset viettivät joulunsa vieraissa oloissa, kuka missäkin. Tänä vuonna tulee myös kuluneeksi 100 vuotta I maailmansodan ensimmäisestä sotajoulusta.

Joulu vuonna 1914 on jäänyt historiaan unohtumattomana jouluna. Länsirintamalla sotatoimet keskeytyivät joulun ajaksi. Rintaman kummankin puolen sotilaat nousivat juoksuhaudoistaan toivottamaan toisilleen hyvää Kristuksen syntymäjuhlaa. Joulurauha syntyi itsestään, se ei ollut minkään maan sodanjohdon suunnitelmissa. Sodassa koko syksyn palelleet sotilaat lauloivat yhdessä joululauluja, antoivat toisilleen lahjoja, juoksuautojen reunoille oli laitettu pieniä joulukuusia. Eihän Rauhanruhtinaan syntymäpäivänä kristityt voineet sotia!

Sota jatkui vielä monta vuotta, mutta seuraavina vuosina ei rintamalla koettu enää samaa joulun ihmettä. Sodat ovat seuranneet toisiaan. Tänäkin jouluna Ukrainassa ja Lähi-Idässä Kristuksen syntymäjuhlaa vietetään sodan varjossa. Tuhannet perheet viettävät jouluaan evakossa.

Elämme Suomessa rahassa, mutta henkisesti olemme monesti kuin juoksuhaudoissa. Erityisesti sosiaalisessa mediassa ammutaan kovilla eri tavoin ajattelevia. Seurakuntavaalien aikaan ja sen jälkeen sosiaalisessa mediassa luottamustoimiin valittuja on pyritty jakamaan konservatiiveihin ja liberaaleihin. Aivan kuin kirkossamme käytäisiin koko ajan taistelua, ei syntiä ja sen tuhovoimia vastaan, vaan toinen toisiamme vastaan. Tänäkin jouluna tarvitaan maailmassamme ja kirkossamme Rauhanruhtinaan syntymäjuhlan ihmettä.

Ortodoksisen kirkon jouluperinteeseen kuuluu kirkkoveisu: "Kristus syntyy – kiittäkää!" Jeesus ei syntynyt vain kerran Betlehemiä, vaan hän syntyy uskon kautta kaikkialla siellä missä hänet otetaan vastaan.

Siunattua Rauhanruhtinaan juhlaa!

Kulunutta aikaa

KIRKONMÄELTÄ

Joulu on monelle meistä merkittävin juhla-aika. Siinä on samalla kertaa monelle meistä yhdistettynä hartaus, lepo, ilo ja kaipaus. Joulun jälkeen kuluu vain viikko ja edessä on uusi vuosi. Silloin me tutkiskelimme mennyttä ja pohdimme mahdollisesti edessä olevaa tuntematonta.

Tämä kirjoituskin on menneen tutkiskelua. Palaan päättyvään valtuustokauteen ja lyhyesti joihinkin merkittäviin tapahtumiin neljän kuluneen vuoden aikana Seinäjoen seurakunnassa.

2011 Kirkkoherra Tapio Luoma valittiin Espoon piispaksi. Seinäjoella pidettiin Kansanlähetyspäivät, hiippakunnan vapaaehtoistyön juhla vietettiin Ylistarossa. Jukka Tuppurainen valittiin Ylistaron johtavaksi kappalaiseksi.

2012 oli Tapio Luoman lähtömessu Lakeuden Ristissä. Peräseinäjoen kappeliseurakunta juhli 130-vuotisjuhlavuotta, Peräseinäjoen kirkko täytti 120 vuotta, seurakuntatalo täytti 40 vuotta ja Peräkamarikuoro 20 vuotta. Ylistaron kirkko täytti 160 vuotta. Ylistarossa vietettiin Markku Toivion eläkejuhlat ja Jukka Tuppurainen asetettiin virkaan. Nurmossa Hyllykallion alueen työstä vastaava kappalainen Miia Juusola-Vänskä asetettiin virkaan. Kirkkoherra Jukka Salo asetettiin virkaan. Yhteisenä työmuotona toimiva rippikoulutyö käynnistyi.

2013 oli Seinäjoen seurakunnan 150-vuotisjuhlavuosi. Kaupungissa oli tapahtumia, joissa seurakunta oli mukana: Farmari-maatalousnäytely, valtakunnalliset kotiseutupäivät, Israelin ystävien päivät. Alue seurakunnan johtava kappalainen Liisa Rantala asetettiin virkaan. Lakeuden Ristissä pidettiin 24.11. pappisvihkimys. Nykyisen Seinäjoen seurakunnan ensimmäinen piispantarkastus pidettiin 27.11.–1.12.

2014. 4.–6.2. Seinäjoella pidettiin valtakunnalliset jumalanpalveluspäivät. Törnävän kirkon 150 v. juhlavuosi. Seurakuntavaalit. Nurmon johtavan kappalaisen valintaprosessi käynnistyi.

Näiden neljän vuoden aikana on tapahtunut eläkkeelle siirtymisiä ja tullut uusia työntekijöitä. Seurakunnassamme on ollut rakentamista ja korjaamista. Olemme tasapainottaneet taloutta. Paljon on pidetty koukkuja, joissa on suunniteltu ja tehty päätöksiä. Tämä kaikki siksi, että kaikkein tärkein eli seurakuntaelämä kaikessa rikkaudessaan ja monipuolisuudessaan palvelisi perustehtäväämme. Me olemme kutsutut elämään evankeliumista ja sitä levittämään.

"Me rukoilemme sinua, Jumalan Poika ainoa: Myös Kristikuntaa, työtä sen suojele halki aikojen". Vk 36:3

Hyvää siunattua Joulua ja Uutta vuotta sinulle ja läheisillesi!

Jukka Salo kirkkoherra

Vapaalla

Sami Lehtimäki on harrastanut keilaamista 14-vuotiaasta saakka. Vaimokin löytyi keilahallilta.

Rakkautta ensi silmäyksellä

Kun vahtimestari Sami Lehtimäki päätti 14-vuotiaana kaveriporukkinsa kanssa lähteä kokeilemaan keilaamista, se oli rakkautta ensi silmäyksellä.

- Enpä osannut ajatella, miten kalliiksi se kokeilu tulisi, naurahtaa Sami.

Myös vaimonsa Suvin hän tapasi keilahallilla, ja myöntää, että siinäkin taisi ensi silmäyksellä tapahtua rakastuminen.

Nyt Seinäjoen Keilailuliiton puheenjohtajana toimiva Sami sanoo, että keilaamisessa viehättää sen haasteellisuus.

- Ikinä ei ole valmis, ei ole kaikesta oppinut.

Kun Seinäjoella oltiin toista vuotta ilman hallia, Sami kävi pitämässä taitoa yllä keilailuliiton alaisissa muissa halleissa Kuortaneella, Lapualla ja Kurikassa. Ilo oli suuri, kun uusi halli saatiin kotikaupunkiin.

- Uusi halli on hyvä, siellä on kuunneltu keilaajia, ja kilpailutoimintakin on lähtenyt hyvin käyntiin, kehuu Sami Lehtimäki.

Keilailuliitto ylläpitää ja järjestää kilpailutoimintaa halleissa, tekee yhteistyötä niiden yrittäjien kanssa. Kilpailuja on viikoittain.

- Yritän itsekkin osallistua kisoihin niin usein kuin mahdollista,

jos vain työ ja perhe-elämä sen sallivat, kertoo Sami. Hän sanoo, että harjoittelun puute näkyy heti radalla, joten ihan harjoittelumielessäkin pitäisi ehtiä heittämään.

Aloituskynnys matala

Sami Lehtimäki sanoo, keilailun voi aloittaa ilman omia välineitä eli aloituskynnys on matala. Halleilta voi vuokrata välineet eli pallon ja kengät, sillä millä tahansa kengillä ei radalle heittämään voi mennä.

Jos harrastus menee pidemmälle, kannattaa hankkia oma pallo. Niitä voi myös ostaa käytettyinä, mutta jokaiselle keilaajalle porataan palloon yksilölliset, sormille sopivat reiät.

- Palloja on eri pintaisia, eri tavalla käyttäytyviä. Kilpakeilaajan varustukseen kuuluu yleensä 3–5 palloa ja paikkoheittopallo. Uusi pallo maksaa 200–300 euroa. Mutta jos tosissaan aikoo harrastaa, mihin tahansa harrastukseen pitää myös panostaa. Vuokrattuna välineet ja tunti keilausta maksavat yhteensä 20–30 euroa riippuen päivästä ja ajasta. Keilaaminen voi olla myös koko perheen yhteinen harrastus.

Teksti ja kuva:
Leena Hautala

Joulugallup: Käytkö jouluna kirkossa?

Monen perheen jouluun kuuluu osallistuminen jouluhartauteen tai käynti joulukirkossa. Gallupissa kyselimme kirkossa käynnistä jouluna.

Anu Toivonen

Peräseinäjoen kappeliseurakunnan lastenohjaaja Anu Toivonen käy perheensä kanssa kirkossa jouluaattona.

- Se on aina rauhoittava, kaunis ja mieleenpainuva kokemus. Ennen aattoa on lasten perhemessu ja siellä olemme käyneet jo useampana vuonna.

- Joulukirkot ovat kuuluneet lapsesta asti meidän jouluun. Peräseinäjoen kirkossa se on ollut aina lämminhenkinen, kaunis, musiikkipitoinen, jouluun rauhoittava ja tunnelmallinen kokonaisuus. Tänä vuonna haluaisin mennä jouluyön messuun, kertoo Toivonen jonka perheeseen kuuluu aviomiehen lisäksi kolme lasta.

- Perheemme viettää joulua kotona. Vieraaksi saamme molemmat mummut. Jouluaatto ja joulunpyhäät pyritään viettämään kiireettömästi ja yhdessäolosta nautiskellen. Lapset saavat itse koristella omat pikku kuusensa, jotka

Anu Toivonen

he saavat omaan huoneeseen. Niihin ostetaan tai askarrellaan joka joulu yhdet uudet pienet koristeet.

Jaana Kotoneva

Jaana Kotoneva

Seinäjoen seurakunnan vapaaehtoinen valokuvaaja Jaana Kotoneva käy mielellään jouluna kirkossa laulamassa.

- Olen käynyt jouluna kirkossa vähintään joululauluja laulamassa, joskus olen saattanut käydä myös jossain muussa tilaisuudessa. Joulukirkolla ei ole suurta merkitystä joulussani, vaikka se tietynlainen tapa onkin. Lapsuudestani muistan juuri samaiset joululaulujen laulamiset. Joulua vietän perinteisesti perheen kanssa ja kyläillessä, rauhallisesta ja kiireettömästä pyhästä ajasta nauttien.

Katri Kylmäkorpi

Katri Kylmäkorpi käy joka joulu perheen kanssa kirkossa laulamassa kauneimpia joululauluja. Lisäksi aattoiltana he käyvät hautausmaalla järjestettävässä hartaudessa.

- Vaikka tunnelma on joulu-

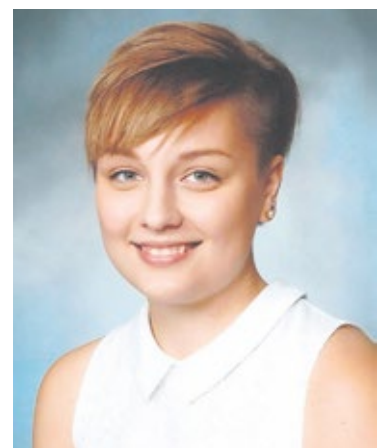
lauja laulaessa tiivis, on se osa viehätystä ja saa joulumielelle.

Yksi aattoillan hartaushetki on jäänyt Katrille erityisesti mieleen.

-Eräänä aattoiltana lähdimme innokkaana hyvissä ajoin hautausmaalle ennen hartautta. Perillä huomasimme että hartauteen olisi vielä reilu tunti. Pakkasta oli 20 astetta ja lopulta sitä oli pakko päästää pakoon. Niinpä me kahdeksan henkeä ahtauduimme yhteen autoistamme lämmittelemään. Tunnelma oli tiivis mutta joulumielen ansiosta hauskaa silti oli. Lopulta se hartauskin sitten alkoi.

Kirkossakäynti on Katrille mieleinen jouluperinne.

- Silloin saa rauhoittua kaikkien jouluvalmistelujen keskellä. Kirkko on hyvä paikka hengähtää ja nauttia joulun tunnelmasta. Vietän joulua suvun kanssa. Syömme hyvin, juomme glögiä, viemme haudoille kynttilöitä ja annamme toisillemme lahjoja. Joulu on minulle yhdessä oloa ja perinteitä!

Katri Kylmäkorpi

Teksti:

Minna Ylimäki-Hemminki

Yhdestoista ja kahdestoista joulukäsky

PAPPI PAKISEE

Nyt kannattaa kirjoittaa tietokoneen hakukenttään "parisuhteen 10 käskyä." Sieltä pukkaa vakavat, mutta eivät vakavamiehelliset ohjeet. Kyllä ne Mooseksen aikaiset hyvin sen kestävä, että näitä uusiakin käskyjä tulee.

Parisuhteen käskyissä neuvotaan laittamaan tietokoneet kiinni ja koskettelemaan hellästi mieluummin ihmistä kuin kännykkää. Tätä ongelmaa ei Vanhan testamentin syntyäikoihin vielä ollut. Lisäksi pitäisi puhua kumppanista arvostavasti, vaikka toinen ei olisi edes paikalla. Missä sitten puolison vioista saa enää rauhassa kertoilla?

Tätä rataa ne käskyt etenevät. Huomasin pian, että olen suunnilleen kaikkia rikkonut. Muutamia useastikin. Koetin muistaa, että Raamatun käskyjen sanotaan johtavan etsimään armoa. Ehkä nämä parisuhteen käskyt toimivat vähän samaan tapaan. Niinpä nöyränä lamsin kotiin marraskuisena iltana, käskyt luettuani. Yritin heti ovella jo huutaa: "hävettää, mutta har-

joittelua kannattaa jatkaa, eikö?" Koira, joka ensin tuli vastaan, heilutti häntää ymmärtäväisesti.

Käskyt liittyivät kirkon perheneuvonnan 70-vuotisjuhlapäivään. Aamulehdessä oli 19.11.1944 aika suoraviivainen ilmoitus: "Älkää ottako avioeroa". Sen jälkeen luvattiin, että pastori Joensuun kanssa voi avioliiton kiemuroista keskustella.

Kuluneen marraskuun aikana käsiteltiin aika paljon näitä käskyjä. Antoisaa oli. Huomasin vain yhden puutteen. Joulukäsky niistä puuttuu. Varmaa on, että joulukin sujuu aika mukavasti, jos kaikki nuo kymmenen muistaa.

Jos erityisen joulukäskyn muotoilisi, mietin, mikä se voisi olla? Ensin mielessä pyöri käsky itselleni. "Perheenisät, pitäkää huoli siitä, että kinkku, herkut ja punaviini eivät pääse missään tapauksessa pyhänä loppumaan!" Huomasin pian kuitenkin tämän käskyn olevan hiukan ristiriidassa aiempien käskyjen kanssa. Vaikeaksi meni.

Lopulta ehdotan tätä: "Kysy kumppaniltasi, miten hän halu-

aa joulua viettää. Jos tulee paljon vaatimuksia, sano, että yrität toteuttaa niistä yhden ja lupaa kysyä seuraavana päivänä uudestaan. Hanki itsellesi kirja tai muuta leppoisaa tekemistä. Ota rennosti ja toteuta joku omakin toive. Jos on mukuloita, ole niiden kanssa vähän enemmän kuin arkena ja pysy kohtuudessa. Jos pitää olla toisella tai työttömänä tai meinaa muuten hermo mennä, muista hengittää - ja se, että joulu on joka vuosi."

Käskystä tuli aika pitkä ja epäselvä. Enkä siinä ehtinyt ottamaan kantaa edes sukulaisivierailuihin. Päätäkää itse. Ei synny käskyjä. Joulun lapsi ja evankeliumi vie ilman käskyjä suoraan armon ja perhearjen luo. Oli siinä aikuisilla ja lapsilla kestämistä, vaan juhlaakin tuli ja jäi keskellemme.

Markku Orsila
markku.orsila@evl.fi

P.S. Sitten vielä se kahdestoista käsky: Jos sinulla on tilaa jouluna hänelle, joka on yksin, kut-su kotiisi!

Ikolalta ja Pöntiseltä kirja

Lakeus In memoriam on joulukuun alussa ilmestynyt kuva- ja runoteos, jonka tekijöinä ovat Nurmon johtava kappalainen Jouko Ikola ja lapualainen valokuvaaja Benjam Pöntinen.

Kirja on tekijöiden mukaan ylistys lapsuuden ja menneisyyden lakeusmaisemalle ja muistoille.

Benjam ”Benga” Pöntinen (s.1953) on lapualainen luontokuvaaja ja tietokirjailija. Luontokuvaajana Pöntinen on erikoistunut erityisesti liito-oraviin, lepakoihin ja lintuihin. Hän on julkaissut yli 20 valokuvakirjaa, osallistunut kahden luontoihaisen elokuvan tekemiseen ja ollut mukana yli kahdessakymmenessä valokuvänäyttelyssä Suomessa ja ulkomailla. Pöntinen on töissään kuvannut paljon eteläpohjalaista luontoa ja maisemaa. ”Lakeus in memoriam” kirjan kuvissa etelä-

pohjalainen luonto elääkin vahvasti eri vuodenaikoina.

Pöntinen on saanut töistään lukuisia kunniakirjoja ja palkintoja.

*Kirja on ylistys
lapsuuden ja
menneisyyden
lakeusmaisemalle
ja muistoille.*

Jouko Ikola (s.1951) on Alahärmässä syntynyt pappi ja runoilija, joka julkisuudessa on esiintynyt lähinnä virsitekstien sanoittajana ja muokkaajana. Hänen tekstejään on julkaistu mm. Siionin virsien lisäviuhossa ja Kirjapajan uusien virsien kokoelmissa. Kootusti Jouko Ikolan tuotantoa on esillä hänen teksteistään ja Martti Hemmingin

sävelmistä tehdyssä cd-levyssä ”Riemuitsee aamun koitto korkeudessa”. Vuonna 2012 Kirkon musiikkijuhlien, Kotimaa-lehden ja Kirjapajan järjestämässä kilpailussa vuoden virsiksi valittiin kolme virttä, joista kahdessa oli Ikolan tekemä teksti. Ikola on toiminut viisi kertaa järjestetyn valtakunnallisen runotapahtuman ”Koivun ja Tähten” taiteellisena johtajana.

”Lakeus in memoriam” on Ikolan runollinen rakkaudentunnustus lapsuuden, nuoruuden ja menneisyyden lakeusmaisemalle, jonka pellot, metsät ja joet ovat piirtäneet pysyvän jäljen sielun syvimpiin kerroksiin.

Kirjaa on saatavilla eteläpohjalaisista kirjakaupoista ja tekijöiltä. Sitä myydään myös lähetyksen ja diakoniatyön hyväksi Hyllykamariilla Hyllykallion srk-kodilla.

Lionsit tuovat valoa sankarihautausmaalle

Kynttilät syttyvät sankarihautausmaalle Peräseinäjoella joka itsenäisyyspäivä ja jouluaatto.

Asialla ovat Peräseinäjoen Lions Clubin jäsenet, jotka ovat hankkineet lyhdyt jo kymmenkunta vuotta sitten ja joka vuosi ostavat lyhtyihin kynttilät.

- Käymme syksyllä ennen maan jäätymistä laittamassa lyhdyt paikoilleen ja keväällä otamme ne pois, kertoo Seppo Korpi lionseista. - Kun väkeä on pari - kolmekymmentä mukana, ei se niin iso homma ole.

- Veteraanityö on lähellä lionsien sydäntä, toteaa Seppo Korpi.

Kynttilät lyhtyihin sytytetään itsenäisyyspäivänä ja jouluaattona. Klubin jäsenet tierävät aika- taulun, eikä erikseen tarvitse kutsua sytytystyöhön lähettää.

- Kello 14 jouluaattona ovat jäsenemme sankarihautausmaalla paikalla, ja varsinkin lapsiperheet ovat innolla mukana. Siitä on tullut monelle joulutraditio. Kynt-

Kynttilät Peräseinäjoen sankarihautausmaan lyhtyihin sytytetään jouluna ja itsenäisyyspäivänä.

tilöitä hankitaan kerralla parin vuoden varasto. Työ on helppoa,

jos ei ole kova tuuli, sanoo Seppo Korpi.

Työntekijämuutoksia Seinäjoen seurakunnassa

Vuoden aikana ovat eläkkeelle seurakunnan palveluksesta jääneet Terttu Katajisto, Annikki Ketola, Liisa Metsä-Turja, Erkki Parkki, Terttu Saunamäki, Sirkka Valtonen, Raili Lappalainen, Eli-

sa Taijala, Kaisa Yli-Karhu, Leena Toivio, Kerttu Kultti ja Sinikka Mattila.

Ylistaron johtava kappalainen Jukka Tuppurainen on virkapaalla vuoden 2015 ja vs. johta-

vana kappalaisena toimii Minna Lainimo. Hänen tilalleen alue-seurakuntaan sijainen valitaan näinä päivinä.

Valokuvauskilpailu ”Minun seurakuntani”

Seinäjoen seurakunnan viestintä julistaa ensi syksyyn kestävä valokuvauskilpailun ”Minun seurakuntani”. Kilpailutöitä lunastetaan ainakin 12 kappaletta ja niistä kootaan Seinäjoen seurakunnan seinäkalenteri vuodeksi 2016.

Kuvien tulee olla ennen julkaisemattomia. Kilpailutöissä kuvaajien toivotaan tuovan esiin sitä, mikä seurakunnassa ja seurakuntaelämässä on juuri heille tärkeää. Kuvaaja voi myös ehdottaa, minä kuukauden kuvaksi juuri hänen valokuvansa sopisi.

Jos kuvassa on henkilöitä, heiltä tulee olla kuvan julkaisulupa.

Kilpailutöistä kootaan myös näyttely, joka kiertää Seinäjoen seurakunnan eri alueilla.

Lunastetuista kuvista palkkioksi saa 100 euron lahjakortin seinäjoelaiseen valokuvausliikkeeseen ja kuvaajat saavat kunniakirjan. Näyttelyyn otettavista kuvista annetaan

kunniamaininta. Kuvaajat sitoutuvat luovuttamaan seurakunnalle täydet julkaisu- ja käyttöoikeudet. Kuvia voidaan julkaista mm. Lakeuden Risti -lehdessä ja seurakunnan internet-sivulla. Seurakunta sitoutuu mainitsemaan kuvaajan nimen julkaistuissa kuvissa.

Kaikki kuvat tulee lähettää sähköisessä muodossa (jpg- tai tiff-tiedostona, resoluutio 300, koko max. 2 Mb) sähköpostilla osoitteella leena.hautala@evl.fi tai minna.ylimaki@evl.fi syyskuun loppuun mennessä 2016. Sähköpostin aiheeksi tulee laittaa: Minun seurakuntani -valokuvauskilpailu. Kilpailuaika on 5.12.2014 - 30.9.2015.

Kuvat kalenteriin valitsee viestintän asiantuntijaryhmä, jota täydennetään valokuvausalan ammattilaisella.

Kilpailun säännöt löytyvät seurakunnan internet-sivulta: www.seinajoenseurakunta.fi

Vuoden 2014 seinäkalenterissa on esitelty seurakunnan leirikeskusten rakennuksia ja maisemia. Nokipannukahvit keitetään vaikkapa Honkiniemen kodassa.

Toiveena sisäinen paraneminen

Kaihertaako selittämätön paha olo, vaikka kaikki näyttää olevan ihan hyvin? Tunnetko pelkoa, jonka syitä et ymmärrä? Uuvuttaako?

Aikuisen epämääräisen pahan olon ja pelkojen juuret ovat usein lapsuudessa. Lapsi lukee ympäristönsä kirjoittamatonta lakia: kelpaat kyllä, jos olet tietynlainen. Hänelle alkaa muodostua tiedostamaton kuori, jonka alla hän lakkaa puhumasta tarpeistaan. Hänen on myös vaikea ilmaista tunteitaan ja luottaa toisiin. Jatkuva suojaajuoren ylläpitäminen syö voimia, uuvuttaa ja voi lopulta viedä elämänhalun.

Ihmiselle on merkittävää ja eheyttävää puhua totta omasta itsestään, tulla kuulluksi ja kuulla myös, mikä on totta toisten elämässä. Koska useat meitä haavoittaneet asiat ovat tapahtuneet suhteissa, myös toipuminen tapahtuu suhteissa toisiin ihmisiin.

Kristillisessä toipumisryhmässä kritossa tuhannet ihmiset ovat saaneet apua oman elämänsä kipuihin ja ahdistuksiin ryhmän tarjoamassa hyväksyvässä ilmapiirissä, jossa saa puhua, tulla kuulluksi tunteineen ja hahmottaa omaa elämäänsä. Ryhmät ovat sielun-

hoidollisia tukiryhmiä, vertaisryhmiä ja jakamisen paikkoja, joissa opetellaan puhumaan totta omista kokemuksista, tunteista ja teoista.

Ryhmän yksinkertaiset ja toimivat elementit ovat: oman tarinan kertominen, toisten tarinoiden kuuleminen, kirjoittaminen ja rukous. Yksitoista kertaa koontuvassa ryhmässä sitoudutaan ehdottomaan luottamuksellisuuteen, ajan jakamiseen tasan ja toisen kuuntelemiseen neuvomatta. Yhteisen kaksituntisen aikana jokaiselle annetaan tilaa käydä läpi omaa elämäntarinaansa.

Apuna käytetään Mirja Sinkosen ja Paula Tähtisen kirjaa Toiveena sisäinen paraneminen, jonka saa lainaksi seurakunnasta. Menneisyyden ja nykyisyyden suhdetta työestetään myös kotitehtävin. Ryhmään ilmoittautuville pidetään lyhyt alkuhaastattelu. Lisätietoja antaa Pirjo Rautio puh. 040 512 7286.

Tiistaina 13.1.2015 klo 18 on seurakuntakeskuksen alasilissa kaikille kristillisestä toipumisesta kiinnostuneille info-ilta, jossa voi myös ilmoittautua ryhmään. Varsinainen ryhmä alkaa 20.1.

Joulunpyhien hartaudet ja jumalanpalvelukset

Alue seurakunta

24.12. Lakeuden Risti: Klo 14 perhehartausta, Helena Turja, Johanna Ojala-Haapala, Katariina ja Ruut Särkijärvi, laulu. **Klo 22** jouluyön messu, Merja Lampila, Auli Härkönen, Tea Polso, Jaako ja Maria Laakso. **Törnävän kirkko: Klo 15** aattohartausta, Anna Saaristo, Lea Salumäe. **Klo 16** hautausmaahartausta sankarihau-doilla, Anna Saaristo, Seinäjoen Mieslaulajat. **Klo 22.30 ja 24** jouluyön vesper, Tuire Wuorijärvi ja nuorten ohjelmaa

25.12. Lakeuden Risti: Klo 8 jumalanpalvelus, Jukka Salo, Lea Salumäe. **Klo 15** perheväen messu, Mauri Pitkäranta, Tuire Wuori-

järvi, Anna-Kaisa Lahtinen, laulumuusiikkia ja Lahtisten jousisoittajia. **Törnävän kirkko: Klo 8** jumalanpalvelus, Arja Peltoketo, Anna-Kaisa Lahtinen

26.12. Lakeuden Risti: Klo 18 Kauneimmat joululaulut -jumalanpalvelus, Merja Lampila, Tea Polso, Paavo Kujala.

31.12. Lakeuden Risti: Klo 23 uudenvuoden aaton hartausta, Mauri Pitkäranta, Anna-Kaisa Lahtinen.

1.1. Lakeuden Risti: Klo 10 jumalanpalvelus, Helena Turja, Maria Väinölä

6.1. Lakeuden Risti: Klo 10 messu, Mauri Pitkäranta, saarna Inkerin kirkon piispa Aarne Kuukauppi. Messun jälkeen lähetyslounas alasalissa.

Nurmo

Tilaisuudet Nurmon kirkossa, ellei toisin mainita:

Su 21.12. klo 10 Kauneimmat joululaulut -messu.

Ke 24.12. klo 17 aattohartausta, Nurmon kirkkopiha. Hartaus kirkossa, jos pakkasraja -25C ylittyy. **Klo 22** jouluaaton iltakirkko, Hyllykallion srk-koti.

To 25.12. klo 7 ja klo 9 jumalanpalvelus.

Pe 26.12. klo 19 jumalanpalvelus.

To 1.1. klo 10 jumalanpalvelus,

Ti 6.1. klo 10 jumalanpalvelus.

Peräseinäjoki

Peräseinäjoen kirkossa:

Ke 24.12. klo 15 aattohartausta, nuorten aikuisten musiikkihartausta. **Klo 22** jouluyön messu, Ylinen, lauluryhmä, Päivi Mäki-Reini.

To 25.12. klo 8 jumalanpalvelus. Ylinen, Hietala, Palomäki, Kirkkokuoro.

Pe 26.12. klo 18 messu, tapaninpäivän illan kynttiläkirkko, Hietala, Ylinen, Ågren.

Su 28.12. klo 10 joululaulumalanpalvelus, Ylinen, Hietala, Palomäki. Virsien tilalla lauletaan joululauluja.

Ke 31.12. klo 19 uudenvuoden aaton iltakirkko, Hietala, Palomäki, Peräkamarikuoro, Tuuli-kuoro.

Ylistaro

Tilaisuudet Ylistaron kirkossa, ellei toisin mainita:

Ke 24.12. klo 15 jumalanpalvelus, Happonen, Tuppurainen, Petäjä. **Klo 22** jouluyön messu, kirkko, Tuppurainen, Tuurinkoski, Sävel 4, Karoliina Streefkerk.

To 25.12. klo 8.30 jumalanpalvelus, Veikkola, Happonen, Petäjä, kirkkokuoro. **Klo 10** jumalanpalvelus, Kitinojan kirkko, Happonen, Veikkola, Petäjä.

Pe 26.12. klo 10 messu, kynttiläkirkko.

Su 28.12. klo 10 jumalanpalvelus.

To 1.1. klo 10 jumalanpalvelus. **Ti 6.1. klo 10** messu.

Sibeliusta ja Mozartia konsertissa

Seinäjoen oma voitokas laulajakuuluisuus, sopraano Tiina-Maija Koskela esiintyy jousiorkesteri Aventura de Arcosin solistina Lakeuden Ristissä perjantaina 19.12.2014 klo 19.

Jousiorkesteri Aventura de Arcos jatkaa joka vuotiseksi traditioksi muodostunutta joulukonserttien sarjaa solistinaan Tiina-Maija Koskela. Seinäjoen oma laulajalahjakkuus, vuonna 2014 The Lauritz Melchior Wagner -laulukilpailun ja vuonna 2008 Lappeenrannan laulukilpailun naisten sarjan voittanut, jugendlich-dramaattiseksi luonnehdittu sopraano rakentaa parhaillaan kansainvälistä solistista

uraa maailmalla.

Aventura de Arcos tyylinsä mukaan esittää suuren yleisön tunteita, kauniisti soivia teoksia. Jean Sibeliuksen alkavan 150-vuotisjuhlavuoden kunniaksi kuullaan ohjelmassa tunnettuja ja rakastettuja Sibeliuksen teoksia; mm. joululauluja, Rakastava-sarja ja Andante Festivo. Mozartilta ohjelmassa on jousimusiikin klassikko D-duuri Divertimento.

Jousiorkesteria luotsaa kapellimestari Antti Laasanen.

Jouluyön messu Ylistaron kirkossa

Jouluyön messu on järjestetty Ylistaron kirkossa vuodesta 2003.

Tänä vuonna jouluyön messussa soittaa viulua Karoliina Streefkerk, joka on kotoisin Kaustiselta ja muuttanut jokin aika sitten Ylistaroon.

Messussa laulaa Sävel 4 -lauluryhmä, joka aikanaan lauloi monissa eri tilaisuuksissa. Laulajat tulevat jouluksi kotiin ja kotikirkkoon. Sävel 4:ssä laulavat Taina Hanhikoski, Susanna Marttila, Anna Mizrahi ja Lotta Tuurinkoski.

Messun toimittaa Jukka Tuppu-

rainen, urkurina on Johanna Tuurinkoski. Messu on Ylistaron kirkossa jouluyönä ke 24.12. klo 22.

Levossa ja hiljaisuudessa

Sydän lämmin, hellä

Astuessani äskettäin Apila-kirjaston aulaan minut hiljensi lasivitriineissä oleva ikoninäyttely. Se tuntui vetävän satunnaista kulkijaa puoleensa, houkuttelevan pysähtymään ja harventamaan askeleita, rauhoittamaan mieltä.

Marraskuun tummenevissa maisemissa pyhää äitiä ja lasta esittäviä ikoneita katsellessa silmät alkoivat levätä Hellyyden Jumalanäiti-ikonissa. Miten hyvältä tuntui tuo poski poskea vasten -yhteys! Niin läheinen, hellä, vaimonvarainen. Ihokosketus on pienelle parasta, läheisimmän ihmisen lämpö ja hengitys. Keskinäinen huolenpito.

Tuo yksi rakastetuimmista Jumalanäiti -ikoneista, Hellyyden Jumalanäiti kuvaa Kristuksen ja Jumalanäidin välisestä lämmistä, hellästä suhteesta. Toisaalta Jumalanäidin kasvoissa, erityisesti silmissä, kuvastuu aavistus siitä surusta ja tuskasta, jonka äiti tietää kokevansa Poikansa tulevaisuudessa vaiheissa. Kohti joulua käydessä kaikkien tämän maailman äitien ja vanhempien kipu lastensa puolesta nousee lukemattomina huokauksina Kaikkivaltiaan puoleen.

Ennen joulua me elämme pikkupaaston aikaa. Kestä lasta voisin tänään muistaa, kenen tietä huojentaa, kenelle ja miten osoittaa hellyyttäni? Adventin aikana laitamme juhlaa ja hätäilemme moneen suuntaan. Yritämme ehtiä töihin ja kokouksiin, juhlahetkiin ja kodin pariin. Kiire kulkee kantapäillä.

Yöaika tarjoaa levon kaikille. Uni olkoon meille hellä ja hoitava vieras itse kullekin. Ja muistutus siitä, missä joulun ihme tapahtuu. Hellyyden Jumalanäidin luona.

*"Unten sylissä ihminen lepää,
valon kajossa aamulla herää.
Ihme tapahtui kätkössä kerran:
lauloi enkelit syntymää Herran."*

Kerää iloiten talteen ja ota kiittäen vastaan ne hetket, jotka kutsuvat sinua pysähtymään ja levähtämään kirkossa, kauduilla, luonnossa, kotona, matkan eri vaiheissa.

*"Vaikka vähäiset voimamme raukee,
läpi pimeyden taivaat aukee.
Kaikkivaltiaan rakkauden tähden
sille seimelle minäkin lähden."*

Hiljaisuuden toimintaa

Hiljaisuuden lähteellä

Lakeuden Ristin toimituskappelissa klo 17–18. Kevään aiheena on kuva ja sana sielun tulkina.

Ke 10.12. Rukoushetki ja virikepuhe: Jouko Ikkola. Virikepuheen aihe: Jeesus rukouksen salaisuuden äärellä.

Ke 21.1. Rukoushetki ja virikepuhe: Helena Turja. Virikepuheen aihe: Pyhät kuvat hengellisen elämän tukena.

Ke 4.2. Rukoushetki ja virikepuhe: Marjatta Nuutinen-Koittola. Virikepuheen aihe: Kuvat puhuvat.

Psalmilaulukuoro

aloittaa ke 14.1. klo 16.30–17.45 Lakeuden Ristissä. Kuoro kokoontuu joka toinen keskiviikko parittomilla viikoilla.

Hiljaisuuden retriitti

17.–19.4.2015 Haapaniemen hiippakuntakartanossa Kuortaneella. Retriitin aihe on "Emmauksen tiellä – salattua Jumalaa kohtaamassa". Aiheeseen johdattaa tutkija Anja Ghiselli. Retriitin ohjaa Helena Turja. Retriitin hinta on 187 €, Seinäjoen seurakuntalainen 130 €. Ilmoittautuminen 1.4. mennessä: Lapuan tuomiokapituli / Leena Hirvelä p. 020 7630 923 tai lapua.tuomiokapituli@evl.fi. Mainitse: nimi, puh, kotiosoite ja sähköpostiosoite.

Hiljaisuuden toiminta netissä

http://www.seinajoenseurakunta.fi/hiljaisuuden_toiminta.html

Eija Harmanen

Joulun kiireet ennen juhlaa

Vaikka pappi olisi joulunpyhinä töissä, työssä ei kovaa kiirettä ole. Pyhinä järjestetään vain aaton hartaudet sekä joulu- ja tapaninpäivän jumalanpalvelukset. Kirkollisia toimituksia ei ole kuin tapanina. Papin kiireet alkavat jo adventista.

Pastori Mauri Pitkäranta sanoo, että suuren, monipappisen seurakunnan etuja on se, että muuttaman vuoden välein voi olla lomalla pyhien aikana.

Jouluaaton hartaudet ja joulu- ja tapaninpäivän jumalanpalvelukset jakautuvat niille papeille ja kanttoreille, jotka ovat työssä. Jouluaamuna kello 8 jumalanpalveluksen jälkeen pappi lähtee palvelukeskuksiin joulutervehdystä viemään kuorolaisien kanssa.

- Kuorojen laulutervehdykset ovat hienoja tilanteita. Vastaanotto on lämmin, ja palveluksuksissahan on myös jouluna työvuorossa olevia työntekijöitä. Huomaa, että meitä odotetaan, ja jouluvirsi veisataan suurella hartaudella. Se on vaikuttavaa ja liikuttavaa, sanoo Mauri Pitkäranta.

Työn mukaan

Pitkärannan perheen lapset ovat jo aikuisia, mutta joulunvietto sujuu edelleen isän työn mukaan rytmittyinä. Myös Helinä-äiti tekee kolmivuorotyötä, ja hänellekin sattuu joskus työvuoro jouluna.

- Pienenä lapset kyselivät, miksi meillä juhlietaan eri aikaan kuin kavereiden kotona, jos joulupukin tulo tai ruokailu viivästyi työni vuoksi. Nyt lapset tulevat kotiin viettämään joulua ja ruokailuja ja muuta aaton ohjelmaa

Mauri Pitkärannan yksi työsaara seurakunnassa on miestyö. Tässä ollaan miesten illassa pelastuslaitoksella.

suunnitellaan edelleen työaika-taulun mukaan.

Ihmiset liikkeellä

Parasta adventin ja joulun ajassa Mauri Pitkärannan mielestä on se, että ihmisiä on paljon liikkeellä. Hieno papin saarna hänen mielestään on, kun esimerkiksi Kauneimmat joululaulut –tilaisuudessa voi sanoa –Tiivistäkää!

Siitä Mauri ei pidä, että joulun aika alkaa jo marraskuussa. Vaikea on viritetty joulutunnelmaan

marraskuun puolella välissä.

Hienoa ovat papin työssä joulun alla myös lukuisat työpaikka-hartaudet.

- Näkee, että jouluhartaudet ovat työntekijöille juhlahetkiä. Niissä lauletaan muutama joululaulu, pappi pitää lyhyen puheen. Palaute on usein se, että toivotetaan tervetulleeksi taas seuraavanakin vuonna. Moni sanoo joulun alkavan siitä, kun saa seurakunnan joulutervehdyksen työpaikalleen. Samat paikat ovat

pääosin olleet jo pitkään ohjelmassa, mutta ilahduttavasta myös uusia työpaikkoja tulee mukaan, sanoo Mauri Pitkäranta.

- On hienoa, kun saa olla kertomassa joulun sanomaa!

Miten sanoittaa

Joulun sanoma on aina sama, mutta Mauri Pitkäranta kertoo pohtivansa joka joulun alla tutun sanoman sanoittamista tämän ajan ihmisille.

- Lahja on paketissa, mutta pa-

ketti kääritään yleensä paperiin. Sanoma pitäisi saada käärityksi sellaisen paperiin, että ihmiset kiinnostuisivat siitä ja ottaisivat lahjan vastaan.

- Eräänä vuonna kerroin monessa jouluhartaudessa edellisestä Israelin-matkan tapahtumista. Olimme käyneet Betlehemissä ja matkalla kovalla kiireellä paimenten kedolle, joka oli avoinna vain määrätyn ajan. Perille pääsimme viisi minuuttia sulkeutuksen jälkeen, ja opas tuli sanoamaan, että paimenten keto on suljettu. Kaikesta huolimatta lauloimme Enkelin taivaan ja luimme jouluevankeliumin. Jouluhartauksissa totesin, että onneksi ensimmäisenä jouluna paimenten keto oli avoinna, paimenet pääsivät katsomaan vastasyntyntä Jeesus-lasta ja kertomaan ilouutista eteenpäin.

- Joku ajankohtainen tai itse koettu tapahtuma antaa usein puheisiin aiheen, toteaa Mauri Pitkäranta.

Juhlasta juhlaan

Adventin aikana papit kulkevat adventti- ja joulujuhlalta toiseen, syövät monet puurot ja tortut. Mauri Pitkäranta sanoo, että hänelle joulujuhla tulee kotona, oman perheen kanssa, kun lue-taan jouluevankeliumi.

Mauri on säilyttänyt vuosi sitten ystävältään saamansa joulutervehdyksen: "Kun kiire painaa saarnaajaa, ja tahti leuat kangistaa, on aika hiukan jarruttaa, ja muistaa joulun sanomaa."

- Joulun sanoma kuuluu julistajallekin, toteaa Mauri Pitkäranta.

Leena Hautala

Kauneimmat joululaulut sykehdyttävät

Kauneimmat joululaulut –yh-teislaulutilaisuudet sykehdyttävät kanttori Aino Palomäen sydäntä: Paljon ihmisiä on yhdessä laulamassa tuttuja joululauluja.

Riemullinen tilaisuus on myös lasten joululaulut itsenäisyyspäivänä. Siellä pienimmätkin jaksavat olla. Tämän vuoden lauluvi-hossa on vielä erikseen luetteluna lasten tilaisuuksiin sopivat laulut.

- Kun tulin Peräseinäjoelle, kauneimpia laulettiin vielä kylilläkin. Jouluna väki osallistuu entistä enemmän aaton tilaisuuksiin, ja jouluaamun joulukirkossa väki vähenee hiljalleen samoin kuin koko valtakunnassa, toteaa Aino Palomäki.

Vuodesta 1998 Peräseinäjoen seurakunnan palveluksessa ollut Aino Palomäki laskee, että edessä on kuudennentoista joulun soitot. Yhtenä jouluna Aino ja miehensä pyysivät työnantajiltaan vapaaksi koko joulunpyhät. Ensi vuonna Palomäet siirtyvät kirkkovieraiksi, sillä molemmilla kanttoreilla alkanevat eläkepäivät. Aino siirtynee eläkkeelle 1.6. Myös Jouko-aviomies on jäämässä eläkkeelle kanttorin töistä Virtain seurakunnasta.

Joululahja nuorilta

Aino Palomäki kertoo joka jou-

laamu kiittäneensä joululahjasta Peräseinäjoen nuoria ja nuorilta aikuisia: He ovat jo vuosia vastanneet aattohartauden musiikista. Yömessussa kanttorina toimii vapaaehtoinen Päivi Mäki-Reini.

Joulukirkon alkamisaikaa hän kertoo pyytäneensä pian virkaan tulon jälkeen siirtämään tuntia myöhäisemmäksi eli alkamaan kello 8.

- Kun kanttorin pitää kuoron kanssa ennen jumalanpalvelusta avata äänet, on kello 8 hieman inhimillisempi alkamisaika, nau-

rahtaa Aino Palomäki.

Jo ennen joulua kokoonnutaan lasten joulukirkkoon, arki-aamun joulukirkkoon, johon kutsutaan lapsia hoitajineen, vanhempineen, kuinka töiltään ehtivät. Kirkossa on lasten esittämää jouluisia ohjelmaa. Aino Palomäki sanoo, että tilaisuus sopii kaikille lapsenmielisille joulun ajan kirkkohetkeksi.

Niin kappeliseurakunnan työntekijät kuin paikalliset yrittäjätkin odottavat perinteisiä yrittäjien joulukahvitilaisuuksia. Kahdessa tilaisuudessa yrittäjät tulevat kahvittelemaan ja laulamaan joululauluja, ja niiden tilaisuuksien jälkeen työntekijät lähtevät joululaulukierrokselle paikallisiin kauppoihin, yrityksiin ja hoitolaitoksiin.

- Se on mahtava juttu! Meiltä kysellään jo hyvissä ajoin, milloin tulemme, iloitsee Aino Palomäki.

Virroilla perheen kanssa

Kun nuoret antavat Ainolle joululahjan ja vapauttavat hänet työvelvollisuuksista, hän saa viettää jouluaaton perheensä kanssa kotonaan Virroilla.

Perheen neljä lasta on jo maailmalla, lapsenlapsiakin on kaksi. Koko joukko kokoontuu yhteen pyhäksi.

- Meillä on ollut tapana myös

pitää yhteiset piparinpaistajaiset kuukautta ennen joulua.

Kun kodissa on kaksi kanttoria, totta kai jouluun kuuluu myös laulaminen. Porukalla lauletaan monenlaisia lauluja, rajoja ei tunneta.

Aino kuuntelee monenlaista joulumusiikkia. Jouluoratoriosta Petteri Punakuonoon on valikoima: - Vähemmän käytettyjä jouluvirsiä tekee mieli veisata kotonakin.

Vapaaehtoisena

Kun eläkepäivät alkavat, Aino Palomäen kirkkotie suuntautuu Virtain kirkkoon.

Hän jää kaipaamaan työyhteisöä, sitä mahtavaa tunnetta, kun saa olla yhtenä joulutunnelman luoja "puikoissa". Seurakuntatyön yhteen hiileen puhaltamista tulee ikävä.

Aino Palomäki sanoo, että hän on eläkkeelle jäännin jälkeen tavallinen seurakuntalainen, seurakunnan vapaaehtoinen. Hän on liittynyt mukaan miehensä johtamaan Seinäjärven kuoroon, mikä harrastus jatkuu vastaisuudessaakin.

Leena Hautala
Aino Palomäki

Lauluja isänmaalle

Isänmaallisia lauluja kuullaan sunnuntaina 7.12. Hyllykallion seurakuntakodin sunnuntaissa klo 17.

Konsertissa esiintyy Veteraanien kööri johtajanaan Kristiina Ylinen. Ohjelmistossa on perinteisiä isänmaallisia, hengellisiä lauluja muun muassa Jukka Kuoppamäeltä.

Konsertissa on kahvitarjoilu illan päätteeksi. Vapaa pääsy.

Varhaiskasvatus seurakunnassa yhteiseksi

Varhaiskasvatus Seinäjoen seurakunnassa yhdistetään ensi vuoden alusta koko seurakunnan yhteiseksi työalaksi kirkkoneuvoston päätöksen mukaan. Vuoden 2016 loppuun saakka kestävästä pilotista kootaan kokemuksia ja kahden vuoden päästä tehdään päätökset, jatketaanko ”yhteisellä tiellä” vai palataanko vanhaan.

- Varhaiskasvatuksen toiminta, talous ja kokonaisuus ovat vuoden alusta yhteisen seurakunnan varhaiskasvatuksen alla, kertoo Nurmon lapsityönohjaaja Marjatta Nuutinen-Koittola. Hän on yhdessä alue seurakunnan lapsityönohjaajien Päivi Linnan ja Eija Katteluksen kanssa rakentanut yhteistä työtä.

- Koko toiminta on yhteistä eli perheet voivat osallistua mihin vain avoimeen perhekerhoon tai -kahvilaan, perheleirit ovat koko seurakunnan leirejä, joille pääsee ilmoittautumisjärjestyksessä. Keväällä on päiväkerhoihin yhteinen ilmoittautuminen. Ohjelmisto on ajateltu kevään aikana luoda syksystä 2015 alkaen yhteiseksi. Koulutukset, työkokoukset ja hankinnat ovat yhteisiä, luettelevat lapsityönohjaajat.

Lapsityön teologit eivät ole yhteisen varhaiskasvatuksen työntekijöitä kokoaikaisesti, mutta heidän asiantuntemustaan tarvitaan edelleen alueellisessa varhaiskasvatustoiminnassa sekä yhteisissä varhaiskasvatuksen suunnitelmisissa ja linjauksissa.

Säästöjä vai ei

Kun yksi ehjä toimintakausi eli

Kuva: Jaana Kotoneva

Lasten riemua leikeissään Pajuluoman päiväkerhossa.

2015 – 2016 on takana, on mahdollisuus jo tehdä johtopäätöksiä. Kirkkoneuvosto päättää, puretaanko vai jatketaanko kokeilua. Kirkkoneuvosto haluaa Marjatta Nuutinen-Koittolan mukaan nähdä, toimiiko yhteinen työmuoto, saadaanko säästöjä ja mikä on seurakuntalaisten mielipide.

Päivi Linna toteaa, että kun he ovat kiertäneet alue- ja kappeliseurakunnissa tutustumassa, kuuntelemassa ja keskustelemassa, ovat huomanneet toiminnan

olevan omaleimaista seurakunnan eri alueilla. Tämän omaleimaisuuden halutaan näkyvän jatkossa, vaikka ohjelmat ovatkin samanlaisia. Pilotissa halutaan myös varhaiskasvatukseen tasapuolisuutta seurakunnan eri alueille niin toiminnassa kuin lastenohjaajien työssä. Hyviä käytäntöjä ja ideoita halutaan työntekijöiden kesken jakaa.

- Valmistelussa olemme todenneet, että pienissä kappeleissa on löydetty hienoja keinoja toteuttaa

kristillistä kasvatusta, sanoo Eija Kattelus.

- Varhaiskasvatuksessa tehdään seurakunnassamme sisällöllisesti kaiken kaikkiaan hienoa työtä, kehuu puolestaan Marjatta Nuutinen-Koittola.

- Perheet eivät välttämättä huomaa mitään erityistä muutosta osallistuessaan vuoden vaihteen jälkeen toimintaan. Edelleenkin erilaisia juhlia ja tilaisuuksia järjestetään paikallisesti. Pyrimme myös vastaamaan siihen, mitä

perheet tarvitsevat ja miksi he ja heidän lapsensa toimintaan osallistuvat, sanoo Marjatta Nuutinen-Koittola.

Suuri joukko

Varhaiskasvatuksen pilottihanke ei ole pikkujuttu. Työntekijäjoukko on suuri, 30–40 henkilöä. Pohtia on pitänyt uusiksi myös seurakunnan suurimman työntekijäjoukon työn johtaminen.

Varhaiskasvatuksessa työtä tekee myös joukko vapaaehtoisia, esimerkiksi pyhäkoulutyössä, jota kehitetään ja tuetaan toteuttamaan paikallisella tasolla.

Yhteydet kaupungin päivähoidon ovat tärkeitä, ja yhdessä päivähoitoon kanssa mietitään, mitkä traditiot ovat koko seurakunnan yhteisiä, mitkä alueellisia.

Aivan ”omin päin” Seinäjoella seurakunnan varhaiskasvatuksen yhteistä työmuotoa ei ole rakennettu, vaan on oltu yhteydessä seurakuntiin, joissa koko seurakunnan varhaiskasvatustyötä jo tehdään.

- Olemme kyselleet, mitä hyviä ja huonoja puolia asiassa on, mitä virheitä meidän ei kannata tehdä, sanovat lapsityönohjaajat.

Varhaiskasvatuksen pilotin valmistelu on tehty aika nopealla aikataululla. Tulevasta pilotista tietämättä seurakunnassa on tehty yhteistyössä Seinäjoen seurakunnan varhaiskasvatuksen kehittämissuunnitelma (VaKe), joka esiteltiin 1. adventtina seurakuntalaisille.

Teksti:
Leena Hautala

Lapsen parasta turvallisesti

Nimeltä kutsuttu on Seinäjoen seurakunnan varhaiskasvatuksen kehittämisasiakirja VAKE, joka julkaistiin 1. adventtisunnuntaina. Asiakirjaa on työstetty puolitoista vuotta. Helpotus tehdyn työn valmistumisesta kuvastuu työryhmäläisistä, Marjatta Nuutinen-Koittolasta, Päivi Linnasta ja Arja Peltokedosta.

- Lähdimme liikkeelle palaverista lastenohjaajien ja lapsityönohjaajien sekä lapsityön teologien kanssa. Paneuduimme kirkon varhaiskasvatukseen, unelmoimme ja käytimme myös Seurakuntien Lapsityön Keskusten koulutaja Kirsi Pohjolaa, kertoo Marjatta Nuutinen-Koittola.

Lähtökohdina kehittämisasiakirjalle olivat kirkon asiakirjat ”Lapsi on osallinen” sekä ”Lapset seurakuntalaisina”.

- Asiakirjassa kerromme, millaisilla sanoilla linjaamme työtä. Se on arkipäivän käyttötyöväline, kertovat työryhmäläiset.

Arja Peltoketo kertoo, että asiakirja on myös käyntikortti. Sen avulla voi kertoa kysyjille, mitä ja miten seurakunnan varhaiskasvatuksessa työtä tehdään. Seura-

kunnan varhaiskasvatuksen työ on hyvä olla ”kirjoissa ja kansissa” samalla tavalla kuin kunnallisella puolella on VASU-asiakirja.

Hengellinen sisältö esiin

Varhaiskasvatuksen kehittämisasiakirja on pyritty kirjoittamaan ymmärrettävällä tekstillä ja saamalla työn hengellinen sisältö esiin.

- Lapsikeskeisyys on tärkeää, mutta meidän asiakirjamme painotus on perhekeskeisyydessä. Emme kasvata, vaan tuemme vanhempien heidän kasvatustyössään ja sitä kautta tuemme lapsia, sanoo Marjatta Nuutinen-Koittola.

Kehittämisasiakirja ei ole ”kiveen kirjoitettu”, vaan se elää. Seurakunnan strategia on voimassa vain vuoteen 2015, ja kun sitä päivitetään, myös VAKE päivitetään. Varhaiskasvatus on Arja Peltokedon mukaan ajan hermolla. Koko kirkon strategia ”Kohtaamisen kirkko” on julkaistu, sen sisältö vaikuttaa seurakunnan strategiaan ja sen myötä VAKEen.

- Seurakunnan varhaiskasvatuksella on erityinen kasteesta ja kristillisestä kasvatuksesta nouseva tehtävä, sanoo Arja Peltoketo.

Työryhmäläiset kertovat, että kun asiakirjaa ryhdyttiin työstämään, nousi esille myös mielipiteitä, tarvitaanko sitä. Asiathan ovat itsestäänselvyksiä! Tärkeää on kuitenkin näkyväksi tuleminen ja se, että seurakunnan neljällä alueella on jotakin yhteistä.

Asiakirja on myös peili, miten työtä tehdään.

Julki adventtina

Vake-asiakirja julkistettiin 1. adventtisunnuntaina Lakeuden Ristissä ja seurakuntakeskuksessa Meidän sunnuntai –tapahtuman yhteydessä. Esillä oli myös hieno lasten töiden näyttely. Asiakirja on painettu ja 8-sivuinen kirjanen on kuvitettu lasten piirroksilla.

Asiakirja on esillä seurakunnan nettisivuilla, sitä jaetaan uusille luottamushenkilöille ja kaupungin päivähoidon. Tärkeintä on, että asiakirja on lastenohjaajien jokapäiväinen työkalu.

Marjatta Nuutinen-Koittola mainitsee, että varhaiskasvatukselta on seurakunnassa viime aikoina käyty paljon myös rahakeskustelua. Hän herättää kysymyksen, onko varhaiskasvatuksen linja sellainen, jota seurakunnan luottamushenkilöt ja seurakuntalaiset arvostavat.

- On myös ajateltava vake-arvoja, kun taloudelliset resurssit vähenevät.

Seurakunnan varhaiskasvatus on kattavaa: Sen piirissä on lapsia vastasyntyneistä 7-vuotiaisiin ja tietysti heidän perheensä. Vuonna 2013 säännöllisesti päiväkerhoryhmissä kävi 877 lasta, perhekerhoissa, -kahviloissa ja kesäkerhoissa oli yhteensä 15 536 käyntiä. Luvussa ovat mukana sekä aikuiset että lapset.

Teksti ja kuvat: Leena Hautala

Vake-asiakirja julkistettiin Meidän sunnuntaissa 1. adventtina. Lasten taidenäyttely oli ihailtavana seurakuntakeskuksessa. Risto Wuorijärvi löysi oman työnsä seinältä ja esitteli sitä Aila Järvelle.

”Asiakirjassa kerromme, millaisilla sanoilla linjaamme työtä. Se on arkipäivän käyttötyöväline.”

Kastekansio ja cd lahjaksi seurakunnalta

Kasteen sunnuntaina 11.1. julkistetaan Lakeuden Ristin kastekirkossa cd-levy ja kastekansio, jotka sen jälkeen viedään viemisinä jokaiselle kastettavalle seinäjokelaislapselle.

- Sekä cd että sen kansio on tehty paikallisin voimin. Esiintyjät levyllä ovat paikallisia, äänitys on paikallisen toimijan, levyt prässättään vähän kauempana, mutta kotimaassa kuitenkin, ja levyjen kansio tehdään paikallisessa yrityksessä. Graafinen suunnittelu on seurakunnan tiedottajan Laura Isoluoman, luettelee Nurmon seurakuntapastori Antti Maunumaa, joka on idean isä ja myös suunnittelutyöryhmän vetäjä.

Hengellisiä lauluja

- Helsingissä on Pienelle paras-ta -materiaali, ja ajattelin, että me voisimme tehdä jotakin omaa. Läheinen ja tuttu on parasta. Yksi syy on myös huoli lasten hengellisten laulujen unohtuista jäämisestä. Ennen äidit veisasivat tai hyräilivät virsiä ja hengellisiä lauluja lapsilleen, sanoo Antti Maunumaa.

Hän kiittää sitä, miten innolla kaikki pyydyt esiintyjät lähtivät hankkeeseen mukaan talkooperiaatteella. Suurin ongelma oli, kerä esiintymään kysytään, koska kuoroja ja musiikkiryhmiä kaupungissa on runsaasti. Esiintyjä on seurakunnan joka alueelta, suurin osa on seurakunnan kuoroja tai ovat kiinteässä yhteistyössä seurakunnan kanssa. Myös kansanmusiikki otettiin huomioon.

Antti Maunumaa kertoo, että työryhmässä olivat hänen lisäksi mukana kanttorit Maria Väinölä, Leena Voutila-Makena ja Sanna Ägren, lapsityönohjaaja Eija Kattelus ja tiedottaja Laura Isoluoma. Kansion sisällön ja ulkoasun ovat suunnitelleet Antti, Eija ja Laura.

- Mukaan otetut laulut ryhmiteltiin siten, että levyllä on kasteeseen liittyviä lauluja ja virsiä,

Solina ja Veteraanien kööri lauloivat yhdessä Täällä Pohjantähden alla kastemateriaalin cd:lle.

enkelivirsiä, Jumalan turvaa korostavia siunauslauluja ja iltavirsiä ja -lauluja. Levy on ns. nukuttamislevy, jonka voi laittaa hiljaa soimaan lasta nukuttaessaan, kertoo Antti Maunumaa.

Kastelahja sisältää levyn lisäksi kansion, jossa on vihkonen, jonka vanhemmat voivat täyttää. Se voi olla myös vaikkapa kastetilaisuuden vieraskirja ja olla muisto kastepäivästä. Kansiossa on myös kirkkoherran tervehdys teemasta "Nimeltä kutsuttu". Iltarukousperinteestä muistutetaan kansion kolmella iltarukoustekstillä.

Kasteen sunnuntai

Kastemateriaali julkistetaan siis Meidän sunnuntaissa 11.1. Lakeuden Ristissä. Messu alkaa kello 10,

ja messuun toivotaan vauvoja kastettavaksi. Ilmoittautua voi kirkkoherranvirastoon. Luvassa on kastettavan lapsen perheelle ja vieraille seurakunnan kustantama kast juhla kakkukahveineen. Lapsi tai lapset ovat myös ensimmäisiä cd:n ja kansion saajia. Jos alkuvuodesta kastetaan lapsia, heille lahja toimitetaan jälkikäteen.

- Kello 13 alkaa konsertti, johon pyydetään esiintymään kaikki cd:llä esiintyvät. Ehkä laulujen määrää joudutaan hieman karsimaan, koska cd:llä on 23 laulua ja ne kestävät yhteensä tunnin ja 20 minuuttia, kertoo Antti Maunumaa.

Kasteen sunnuntaina ei Nurmossa ole jumalanpalvelusta, vaan nurmolaisetkin toivotetaan

tervetulleeksi Lakeuden Ristiin. Ylistaron ja Peräseinäjoen tilanteesta tiedotetaan myöhemmin.

Kiitos mukaan pääsystä

Antti Maunumaa sanoo, että liikkuttavaa oli kaikkien noin 350 laulajan paneutuminen asiaan ja kiitollisuus siitä, että he saivat olla mukana. Eräs Solinan laulaja vielä tarkisti nauhoituksen jälkeen, saivatko kaikki ensi vuonna syntyvät vauvat levyn. Kun asia tuli selväksi, hän kertoi silmät loistaen, että heille tulee keväällä vauva.

Levyjä tehdään 1500 – 2000 kappaletta. Jokainen laulaja saa levyn muistoksi, ja kastekoteihin määrässä on parin vuoden tarve. Levy on ajaton, ja sitä voidaan viedä lahjana useamman vuoden.

Kun nauhoitus on tehty, levyjen prässääminen ei paljon maksa.

- Ei haittaa, vaikka kansio ja levy jo perheen yhdellä lapsella olisikin. Kansio on kuitenkin joka lapselle henkilökohtainen ja muisto aikuiseksi asti, muistuttaa Antti Maunumaa.

Kastekansion nimeksi tulee "Nimeltä kutsuttu" ja cd:n nimenä on Pia Perkiön sanoittaman laulun nimi "Luoja kaunein ajatus". Laulu pohjautuu Psalmiin 139, joka usein luetaan kastetilaisuudessa.

Kastekynttilä viedään edelleenkin jokaiseen kastekotiin, mutta 11.1. alkaen sen lisäksi jokainen kastettava saa levyn ja kansion.

Leena Hautala

Suru koskettaa myös lasta

Vuosi sitten Sari-Anna Koiviston Tommi -puoliso menehtyi syöpään, minkä jälkeen perhe on yrittänyt selvitä surun kanssa ja jatkaa lapsiperheen elämää. Apuna ja tukena ovat olleet läheiset ihmiset, lasten hoitotäti ja seurakunnan järjestämä lasten sururyhmä, jossa perheen 5- ja 6-vuotiaat työtöt olivat mukana.

- Se oli ihana kokemus. Lapset kiintyivät vetäjiin ja he saivat leikin varjolla käsitellä kuolemaa, kertoo Sari-Anna ja myöntää, että hänen omalle surulleen ei ole vielä ollut tilaa ja aikaa.

- Olen yrittäjä ja menin kuoleman jälkeen pian töihin. Surutyö on pitkä ja aikaa vievä prosessi.

Koiviston perheen kodissa on kaunista. Kynttilät palavat pöydällä ja maljakossa on kukkia. Mustat sohvut ovat vaihtuneet valkoisiksi. Tommin kuvat pöydällä muistutavat menneestä.

- Hän oli tavattoman positiivinen, hyväntahtoinen, huumorintajuinen ja urhea. Hän ei koskaan valittanut, vaikka kivut olivat kovat. Loppuun asti hän oli toiveikas ja sanoi, että kyllä tästä selvi-

Sari-Anna Koivisto menetti puolisonsa ja 5- ja 6-vuotiaat työtöt isänsä.

tään, kertoo Sari-Anna.

Kuoleman jälkeen lapset surivat omalla tavallaan. On ollut itkua, huutoa, aggressiivisuutta, unia ja kysymyksiä.

- Nyt, kun kuolemasta on ku-

lutunut vuosi, tilanne on tasaantunut. Mutta haudalla lapset eivät halua vielä käydä. Ehkä sen aika tulee myöhemmin. Minun oloni haudalla käynti helpottaa, hän kertoo.

Apua lasten sururyhmästä

Seurakunnissa on pitkään järjestetty sururyhmiä aikuisille, mutta lasten sururyhmät ovat varsin uusi asia Suomessa. Seinäjoella lasten sururyhmiä on järjestetty muutamman vuoden ajan 5-10-vuotiaille lapsille. Palaute on ollut hyvää.

- Suru koskettaa myös lasta. Lapsen mieli järkkyy, kun läheinen ihminen kuolee. Haluamme sururyhmässä auttaa lasta surussa eteenpäin, kertoo sururyhmän vetäjä, lastenohjaaja Seija Mäkipelkola.

Ryhmään osallistuessaan lapsi saa kokemuksen siitä, ettei hän ole surussaan yksin. On muitakin, jotka ovat kokeneet menetyksen.

- Lasten sururyhmässä me emme istu ja pohdi niin kuin aikuiset, vaan me olemme hyvin toiminnallisia. Luetaan satuja, piirretään, maalataan ja askarrellaan. Lapset ovat tehneet mm. muistojen laatikon. Ryhmässä käydään surua kokemuksellisesti läpi.

- Pienellä lapsella ei välttämättä ole surusanoja. Hän ei osaa nime-

tä tunteitaan. Sururyhmässä opettamme satujen ja tarinoiden kautta tunteiden nimeämistä, kertoo Mäkipelkola.

Lapsi tekee matkaa leikin ja surun välillä. Hän välillä leikkii ja sitten hän pysähtyy ja kyselee. Silloin on aikuisen hyvä vastata, lohduttaa ja ottaa vaikka syliin. Suremisen mallina ovat aikuiset.

- Joskus lapsi huomaa, että aikuisen on vaikea puhua kuolemasta. Surusta ja ikävästä saa ja tulisi puhua.

Tärkeänä osana sururyhmiä on kristillisen toivon tuominen lasten elämään.

- Kerromme lapselle kristillisestä uskosta, jälleennäkemisen toivosta ja taivaan kodista, sanoo Seija Mäkipelkola. Hän pitää lasten sururyhmiä yhdessä Anne Pöntisen kanssa. Sururyhmiin on jatkuva ilmoittautuminen kirkkoherranvirastossa ja ryhmä alkaa, kun ilmoittautuneita on vähintään viisi lasta.

Teksti:

Minna Ylimäki-Hemminki

Modernismi ja Lakeuden Risti voittivat kiistan muotokielestä

Jo 1920-luvulla alkoivat monet arkkitehdit purkaa tympääntyneisyyttään perinteiseen klassistisen kirkkorakentamisen tyyliin. He hakivat uutta muotokieltä tieteen, modernin taiteen, teollisuuden ja yhteiskunnallisten vaateiden lähtökohdista.

Vaikka nuori Alvar Aalto oli funktionalististen ajatusten tärkein maahantuoja, ei hänellä ennen Lakeuden Ristiä ollut vahvaa asemaa kirkkoarkkitehtuurin piirissä.

Vuonna 1926 valmistunut Muuramen kirkko on toki merkittävä luomus nuoren Aallon uran alkupuolella ja se tarjoaa hyvän kuvan arkkitehdin tuolloisesta ajattelusta. Uuden funktionalistisen ajan tyylistä näkyy kuitenkin vasta häivähdyks.

Vuosi 1926 on sillä tavoin mielenkiintoinen vuosi Alvar Aallon työhistoriassa, että häntä ja hänen töitään ei vielä noteerattu Arkkitehti-lehdessä. Mutta jo seuraavana vuonna, kun hän voitti Jyväskylän suojeluskuntatalon, Viipurin kirjaston ja Lounais-Suomen Maalaistentalon arkkitehtuurikilpailut, esitteli alan tärkeä ammattilehti ensimmäistä kertaa hänen töitään.

Kun Aalto sai suunnittelakseen vielä Paimion parantolan, oli tie kansainväliseen kuuluisuuteen auki. Kyky ja rohkeus irtaantua vanhasta ajattelusta ja muotokielen syvälinen uudistaminen olivat Aallon keinot nousta arvostetuksi arkkitehdiksi maailmalla.

Menestystä kirkkosuunnittelijana Aallon piti kuitenkin odottaa vielä yli kaksi vuosikymmentä. 1920- ja 1930-luvun vaihteessa hän osallistui funktionalistisilla töillään neljään Helsingissä järjestettyyn kirkkokilpailuun, mutta ei saavuttanut ensimmäisiä sijoja. Jo tärkeitä kilpailuvoittoja saaneelle arkkitehdille tappiot kirkkokilpailuissa saattoivat olla hyvinkin katkeria. Niinpä kului aikaa ennen kuin maan kärkiarkkitehdiksi noussut Aalto lähti mukaan seuraavaan kilpailuun.

Lakeuden Rististä tuli näin se

suurtyö, jolla Aalto tunki modernistisen muotokielen kirkkoarkkitehtuuriin. Voi vain kuvitella, millainen henkinen lataus suureksi arkkitehdiksi kasvaneella miehellä oli lähteä suunnittelemaan kotimaakuntansa pääkaupunkiin tuomiokirkkoa, jollainen Seinäjoen

nen kiista, jossa traditionalismiin sitoutuneet olivat vahvoilla, koska olivat yleensä tuomaristoissa.

Myös papisto halusi pitäytyä vanhaan. Niinpä kirjallisuudesta löytyy mainintoja pappien ja arkkitehtien välisestä kiistasta. Myös Seinäjoella oli tämä rintamalinja.

Miten konservatiivisuudesta tunnettu Seinäjoki onnistui ylittämään vanhan ja uuden kirkkotyylin välisen korkean aidan?

uudesta kirkosta piti tulla. Vaikka Lakeuden Rististä ei tuomiokirkkoa tullutkaan, päätti ylpeä seurakunta toteuttaa suunnitelman sellaisena kuin sitä oli mestariarkkitehdin kanssa lähdetty laatimaan.

Aalto ei ollut toki ainoa arkkitehti, joka halusi uudistaa kirkkoarkkitehtuuria. Monet muutkin nuoret suunnittelijat osallistuivat kilpailuihin moderneilla töillään tietäen, että vanhoilliset palkintolautakunnat eivät heidän ehdotuksiaan hyväksy. Kyseessä oli siis paljon perinteeseen pitäytyvien arkkitehtien ja uudistajien väli-

Virallisesti siitä ei paljon puhuttu, mutta historiankirjoituksessa se on tuotu esiin.

Viimeinen perinteistä rakennustyyliä edustava kirkko valmistui Rovaniemelle vuonna 1950. Se oli vuosi, jolloin Seinäjoen seurakunta asetti uuden kirkon rakennustoimikunnan. Rovaniemen tapaus on erikoinen siksi, että suunnittelukilpailun siellä voitti Heikki Sirenin modernistinen ehdotus, mutta papiston johtaman kiihkeän kinastelun jälkeen seurakunta päätti toteuttaa Bertel Liljequistin perinteisen suunnitelman.

Miten konservatiivisuudesta tunnettu Seinäjoki onnistui ylittämään vanhan ja uuden kirkkotyylin välisen korkean aidan, vaikka kilpailuohjeisiin oli maallikkojen toimesta kirjoitettu ”ei sitten mikään funkkislaatikko”? Ratkaisevia tekijöitä olivat Arkkitehti-lehden onnistunut vetoomus järjestää yleinen suunnittelukilpailu sekä kilpailun voittajaksi noussut jo kansainväliseen kuuluisuuteen päässyt Alvar Aalto, jota voitiin kaiken lisäksi pitää vielä oman maakunnan miehenä. Yksityiskohtaisemmin olen kertonut Lakeuden Ristin syntyvaiheista kirjassani Näkyhän se varmasti – Alvar Aalto ja Seinäjoki (Jyväskylä 2005).

Se, että vanhan kirkkotyylin puolustajien rintama murtui juuri Seinäjoella, oli suureksi onneksi kaupungin tulevalle kehitykselle. Lakeuden Risti yksinkin nosti paikkakunnan kansainväliseen tietoisuuteen, mutta antoi ennen muuta mahdollisuuden rakentaa huippuarkkitehdin suunnittelema ainutlaatuinen uusi kaupunkikeskus, se, jota me kutsumme Aalto-keskukseksi.

Markus Aaltonen

Kummi-joukkueeksi voi hakea

Seinäjoen alue seurakunta tukee poikien ja tyttöjen liikuntaa valitsemalla vuosittain kummijoukkueen. Kummijoukkue toiminta käynnistyi syksyllä 1988. Silloin toiminta oli uutta ja nykyäänkin se on harvinaista Suomen seurakunnissa.

Kummijoukkueen paikka vuodeksi 2015 on nyt haettavana.

Tuki joukkueelle on sekä henkinen ja toiminnallinen. Taloudellinen tuki liittyy toimintaan, esim. toimitilojen käyttö joukkueen ja vanhempien tilaisuuksiin, leiri Honkiniemessä ynnä muuta. Yhteistyö muotoutuu kummijoukkueen toiveiden mukaan. Kummijoukkueeksi toivotaan noin 12-14-vuotiaiden joukkuetta.

Kummijoukkueeksi haetaan vapaamuotoisella hakemuksella, johon toivotaan kuvaus joukkueesta ja yhteystiedot henkilöistä, jotka hoitavat joukkueen asioita.

Hakemus toimitetaan seurakunnan taloustoimistoon, Seinäjoen alue seurakunta / Varhaisnuorisotyö, Ala-Kuljankatu 1 A, 60100 Seinäjoki tai sähköpostilla matti.pihlaja@evl.fi 19.12.2014 mennessä. Kuoreen/viestiin maininta ”Kummijoukkue 2014”.

Tarkempaa tietoa toiminnasta antaa Matti Pihlaja, 040 508 3802 tai matti.pihlaja@evl.fi.

Katso
joulukonserttien
ja Kauneimpien
joululaulujen
aikataulut
Kotiseurakunta-
liitteen sivulta 1.

Välke konsertoi joulun alla

Lauluryhmä Välke konsertoi joulun alla Peräseinäjoella ja Ylistarossa.

Pieni hetki pakkasyössä – joulukonsertti on Peräseinäjoen kirkossa 19.12 klo 19 ja Ylistaron kirkossa 20.12. klo 19.

Välkkeessä esiintyvät Maiju Pitkäranta, laulu, Ossi Mäki-Reini, kitara, laulu, Josefina Pajunen, huilu, laulu, Ville Korkiamäki, basso, Roosa Pajunen, kosketimet, Mikko Mäkelä, rummut, Eveliina Kiviäho, viulu, laulu

Konsertti kestää noin tunnin, ja ohjelmassa on tuttuja ja uudempiakin joululauluja raikkailla Välkkeen sovituksilla.

Biisilista on salaisuus, joten kannattaa tulla kuuntelemaan, mitkä joululaulut saavat tällä kertaa saaneet uutta ilmettä.

Mukana on myös yhteislaulua, joten myös kuulijat saavat it-

sekin laulaa. Kappaleiden väliin mahtuu välillä ajatuksia joulusta, joulun sanomasta ja tunnelmasta.

Konsertteihin on vapaa pääsy, vapaaehtoinen ohjelmamaksu on 5 euroa. Käsiohjelmaa saa, vaikka

ei maksakaan! Välkkeen ajatuksena on, että jokaisella on mahdollisuus päästä joulukonserttiin, vaikkei rahaa riittäisikään nimekkäämpien artistien konsertteihin.

ALUESEURAKUNNAN varhaisnuorisotyö netissä

Alue seurakunnan varhaisnuorisotyö on kovalla vauhdilla laajentunut myös netin puolelle. Alla olevista linkeistä löytyy monenmoista.

Seuraa, tykkää, kommentoi, katso, viihdy & osallistu!

<http://bit.ly/ZfegID>

<http://on.fb.me/1xWARV4>

<http://bit.ly/1meySG0>

<http://bit.ly/ZtKsZd>

<http://bit.ly/ZRNTcW>

Annetaan joulu jokaiselle

Ruokapankin kassin saaminen on joulun kohokohta

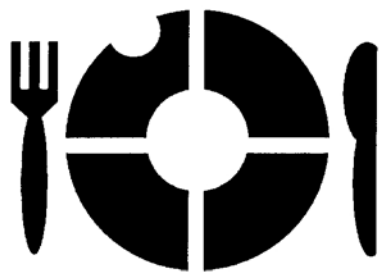
Jouluruokakassin saaminen ennen joulua on perheemme joulun kohokohta, kertoo kahden lapsen äiti. Seinäjoen alueeseurakunnan diakoniatyön järjestämän keräyksen avulla tuetaan vähävaraisia seinäjokelaisperheitä. Ruokatuki tulee todella tarpeeseen.

- Ei meillä olisi muuten minäänlaista joulua, äiti jatkaa ja kertoo lapsiperheen arjesta, jossa ruoka-apu tulee todella tarpeeseen. Samaa mieltä on 7-henkinen opiskelijaperhe. Ilman Ruokapankin tukea olisi mahdotonta selvitä.

- Ystävän tuvalle on ollut hyvä ja helppo tulla. Ihmiset ovat ihania. Kiitos heille ja kaikille lahjoittajille auttamisesta. Ruokatuki on meille tavattoman tärkeä, kertoo kuuden lapsen yksinhuoltajaäiti.

Joulu jokaiselle

Ruokapankin joulukeräys jatkuu vuoden loppuun asti ja siihen osallistumalla voit olla antamassa jouluiloa joka kotiin.

RUOKA-PANKKI

APUA TARVITSEVALLE

- Jos sinulla on mahdollisuus auttaa ja olla näin enkelinä jollekin, ota yhteyttä Ystävän tuvalle tai diakoniatöimistöön, rohkaisee Pirkko Vaisto. Hän on ollut jo monena vuonna organisoimassa keräystä, jolla on avustettu satoja

perheitä Seinäjoen alueeseurakunnan alueella.

- Avuntarve on valtava. Jopa 850 perhettä tarvitsee tänä jouluna tukea ja suurin osa on isoja lapsiperheitä, kertoo Vaisto ja korostaa, että myös pieni apu on tärkeä.

- Yhdessä voimme olla tekevässä joulua heille, jotka elävät vaikeassa elämäntilanteessa. Keräykseen osallistumalla voit antaa joulun jollekin, sanoo Pirkko Vaisto.

Jouluruokakassit jaetaan joululuviikolla Ystävän tuvalle. Kassin saaminen edellyttää aina ensin asiointia seurakunnan diakoniatöimistössä.

Lahjoittajat voivat ottaa yhteyttä Pirkko Vaistoon, puh. 050 385 0444 tai Otto Savolaiseen, puh. 050 570 6271.

Teksti:

Minna Ylimäki-Hemminki

Kierrätä käytetyt postikortit

Joulukortit, muut postikortit, postimerkilliset kirjekuoret ja käytetyt merkit voi nyt lahjoittaa lähetystyön hyväksi.

Loppiaisenä 6.1.2015 kello 10 Ylistaron, Nurmon, Peräseinäjoen ja Lakeuden Ristin jumalanpalveluksissa on normaalin kolehdin lisäksi "korttikolehti". Keräyslaatikko on joka kirkossa pääsisäänkäynnin eteisessä. Kortteja ei tarvitse lajitella eikä postimerkkejä tarvitse leikata irti korteista ja kirjeistä. Vanhemmallakin postimerkillä varustetut kortit ja kirjeet käyvät sellaisenaan.

Kortit lähetetään Suomen Lähetysseuraan Helsinkiin, jossa ne lajitellaan ja käydään läpi. Keväällä Suomen Lähetysseurassa järjestetään perinteinen postimerkkien ja postikorttien huutokauppa, jonka tuotto käytetään perusterveydenhuoltoon ja koulutukseen kehittyvissä maissa. Kortteja otetaan vastaan myös seurakuntatöimistöissä ja kirkkoherranvirastossa loppiaisen jälkeenkin samaan tarkoitukseen. Kun pussin tai kirjekuoren päälle laittaa osoitteeksi "Lähetyksyölle", löytyy oikea osoite.

Seinäjoen seurakunnan lähetystyö kiittää jo etukäteen hyvän kierrättämisestä ja osallistumisesta korttitempaukseen lähetystyön hyväksi.

Lisäinfoa postimerkkihuutokaupasta löytyy osoitteesta http://www.suomenlahetykseura.fi/ls_fi/

sivut/lahjoita/postimerkkikerays/

Ohjeet

Postikorteista ei leikata merkkejä pois. Korteista ei merkkejä leikata. Nimen suttaminen menettää kortin arvon. Kortin ostajia ei kiinnosta, mitä kortissa lukee, vaan kortin kuva ja sen siisteys. Kaikista korteista saadaan suhteellisen hyvän hinta, mutta Suomi-paikkakuntakortteja huudetaan eniten.

Kaksiosaisia syntymäpäiväkortteja, esim. 50 v, 65 v, 70, 75 jne.

Keväällä järjestetään perinteinen postimerkkien ja postikorttien huutokauppa, jonka tuotto käytetään perusterveydenhuoltoon ja koulutukseen kehittyvissä maissa.

joihin on kirjoitettu tekstiä, ei oteta vastaan, ei myöskään esim. "Taidetta ilman käsiä", kuurojen tms. ilmaiskortteja. Punaisen Ristin tai jonkun muun kortit ovat tervetulleita.

Kortit voivat olla myös puhtaita eli kirjoittamattomia. Ennen vuotta 1952 leimatut kirjeet jätetään leikkaamatta, myös ensipäiväkuoret ja erikoisleimakuoret. Ulkomailta tulleet kirjeet jätetään leikkaamatta – uudetkin kirjeet.

Leikattavan postimerkin marginaali saa olla 1–2 cm, jopa enemmänkin, eli aina ei tarvitse "olla niin tarkkana". Leimaa ei tarvitse jättää merkin ympärille.

Myös vanhoja rahoja sekä mitalteita Lähetysseurassa otetaan vastaan.

Perheutisia

Hautaan siunattu

Seinäjoen alueeseurakunnasta:

Aino Maria Koski 95 v, Raija Tuulikki Hirvonen 93 v, Sanni Helena Haanpää 90 v, Sanelma Orvoki Korkiakoski 88 v, Eila Vellamo Lampi 88 v, Sinikka Helena Amalia Laakso 75 v, Juhani Matias Mäkinen 66 v, Marja-Leena Raumanen 62 v, Timo Juhani Kulmala 55 v, Elvi Eliisa Homi 91 v, Martta Susanna Pesonen 87 v, Lauri Kalervo Salo 85 v, Rauno Markus Savola 70 v, Leea Jessen 93 v, Martta Susanna Mäkinen 91 v, Veikko Järvinen 90 v, Eila Maija Rintala 89 v, Leila Hilja Siirtola 83 v, Anna-Liisa Tervala 83 v, Jaakko Matti Rönn 80 v, Olavi Matti Takaneva 78 v, Sulo Verner Opas 99 v, Jaakko Helmeri Hirsimäki 89 v, Helvi Nikkari 87 v, Anja Helena Takamaa 85 v, Anna-Liisa Mäenpää-Haveri 84 v, Helena Hautala 83 v, Johannes Kustaa Hietala 77 v, Esko Matias Lehtimäki 76 v, Jouni Jari Koivunen 61 v, Martti Tuomas Rasku 92 v, Antero Paavali Mustila 78 v, Kari Juhani Mäkinen 69 v, Pirjo Marketta Luukkainen 64 v.

Nurmon kappeliseurakunnasta:

Sanna Heleena Koivupuisto 72 v, Irja Kaisa Lesell 81 v, Veikko Matias Ojala 72 v, Taisto Einari Tikkanen 74 v, Viljo Ijä 78 v, Olavi Matti Takaneva 78 v, Johannes Kustaa Hietala 77 v.

Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Rauno Pertteli Koivisto 85 v, Aili Katri Katajamäki 88 v, Sepo Juhani Hautala 65 v, Yrjö Matias Fält 86 v, Taimi Maria Knuuttila 94 v, Emmi Amanda Haapaniemi 74 v.

Ylistaron kappeliseurakunnasta: Suoma Kyllikki Saari 93 v, Markus Eino Perälä 72 v, Sanna-Liisa Pukkinen 83v, Eira Kaarina Vuorela o.s. Ranta 77 v, Annikki Marja Keski-Heiska os. Rouru 83 v, Viljo Jaakko Lemponen 90 v.

Vihitty

Seinäjoen alueeseurakunnasta:

Heikki Juhani Kivistö ja Tanja-Riikka Kristiina Harjuketo, Ville Henrik Kosonen ja Satu Kristiina Kitinoja, **Nurmon kappeliseurakunnasta:** Ari Petteri Grimm ja Erja Maarit Lehtosaari, Antti Mikael Kleemola ja Johanna Sonja Maria Saarikoski, Marko Kalevi Jaakkola ja Miia Sofia Hakola.

Ylistaron kappeliseurakunnasta: Mikko Petteri Kytöharju ja Mervi Hannele Kytöharju o.s. Nimell.

Kastettu

Seinäjoen alueeseurakunnasta:

Emilia Aada Sofia Haveri, Frida Karita Hyyryläinen, Tuukka Aukusti Inkeri, Saaga Kristiina Karimerto, Minttu Aava Helmiina Kinnunen, Aksu Eemil Kivistö, Saana Aliina Kyllönen, Mirella Amalia Lahti, Ukko Reijo Juhani Luoma, Venla Vappu Helena Nikkola, Mea Maria Cecilia Perätalo, Eeli Johannes Tiikka, Verne Jukka Elmeri Antila, Anna-Liisa Vilhelmiina Heinäheimo, Sulo Aapo Oliver Hietala, Lilja Sofia Latva-Nikkola, Tiitu Emilia Mäkinen, Jani Antero Niemelä, Matilda Hellä Salminen, Ville Johannes Sarvela, Emir Jooa Kasimir Savonniemi, Väinö Matias Sivula, Jaromir Valtteri Syrjälä, Miro Emil Johannes Tavasti, Adelia Lilja Evella Ahola, Aava Emilia Kristiina Ilkka, Lilja Ida Aurora Nygård, Lenni Kasper Pohjamo, Akseli Ilmari Apaja, Eelis Oliver Huovinen, Luca Anton Kurkimäki, Inkeri Matilda Lähtie, Niklas Jaakko Juhani Martin, Lilja Ida Aurora Nygård, Miisa Adessa Sofia Ojala, Ella Katri Susanna Ylikoski, Lauri Matti Antero Ylimäki, Nooa Juha Mikael Haakana, Lukas Aarne Johannes Kivisaari, Anni Maija Matilda Koskinen, Niky Hermann

Lehtinen, Oscar Jussi Aslak Lehtonen, Väinö Juhani, Venni Tapio ja Eevi Annele Penttinen, Eero Iisakki Perkiö, Aapeli Juho Alfred Perälä, Eemeli Mikko Mikael Yli-Renko, Luka Onni Iisakki Halme, Jonna Emilia Hamm, Aapo Väinö Viljami Jaskari, Eetu Antero Koskinen, Jadedda Olga Victoria Liminka, Justus Antti Mikael Mustakorpi, Elias Asko Aleks Ojaluoma, Venla-Sofia Susanna Alexandra Puronsivu, Selma Anna Sofia Saarijärvi.

Nurmon kappeliseurakunnasta: Isla Alina Hovilainen, Mila Minna Lena Heikkilä, Elmeri Lucas Kaspi, Leppänen, Fiona Mariella Saarenlanta, Saana Aliina Kyllönen, Samuel Kristian Pihlajamäki, Fiia Katriina Hanhimäki, Bianca Aava Kristiina Hytönen, Peik Johannes Kattainen, Mariel Lydia Puskala, Saaga Maria Vilhelmiina Kleemola, Vilho Jaakko Kustaa Hietanen, Olivia Ellen Kristo, Pihla Minka Aurora Myllymäki, Elli Sofia Aleksandra Isosomppi, Tiitu Emilia Mäkinen, Ella Marja-Sofia Jaskari, Anna-Sofia Elisabeth Lammila, Pihla Kerttu Aliise Oja, Niklas Eino Kalevi Jaakkola, Eelis Mauno Akseli Jylilä, Emma-Isabel Adelle Myllymäki, Elsi Helmi Sofia Rajamäki, Iivo Vilho Kustaa Takaluoma, Aamos Elvis Jaakonpoika Ulvila, Elias Asko Aleks Ojaluoma, Saaga Amelia Virta.

Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Emmi Maria Uusi-Pohjola, Emilia Elisabeth Koivisto, Vilja Sanelma Syrjälä.

Ylistaron kappeliseurakunnasta: Juuso Samuli Kamppila, Paavo Antti Kustaa Hautalahti, Hilma Saima Linnea Nokua, Oskari Arvo Johannes Lappalainen, Adelia Lilja Evella Ahola, Eemil Eino Johannes Tammela, Santeri Matias Kytöharju, Amanda Maria Järvi, Julia Anni Ingeborg Punkari, Jasmin Alexandra Nyman.

Martta Wendelinin kortteja kerätään runsaasti ja niistä saadaan korttihuutokaupassa hyvä hinta.

Kirkkovaltuusto 2015–2018

Uusi kirkkovaltuusto aloittaa nelivuotiskautensa vuoden 2015 alusta ja se päättyy vuoden 2018 lopussa.

Seinäjoella äänestysprosentti laski edellisvaaleista vajaalla 3 prosentilla ja oli nyt 25,4. Nuorista, 16 – 17-vuotiaista äänesti 23,5 %. Molemmat luvut ovat kuitenkin koko maan keskiarvoa huomattavasti korkeammat.

Vilkkainta äänestys oli jälleen

Ylistaron kappeliseurakunnassa, jossa yli 39 % äänioikeutetuista äänesti. Peräseinäjoen prosentti oli 33,3, Nurmon 24,1 ja alue-seurakunnan 23,2. Ylistarossa ja Peräseinäjoella äänestysvilkkaus kasvoi hieman edellisvaaleista, Nurmossa ja alue-seurakunnassa laski noin kolmella prosenttiyksiköllä kummassakin.

Uudessa valtuustossa on 21 miestä ja 18 naista. Iäkkäin val-

tuutetuista on Airi Kattelus, nuorin Hannu Kontturi. Valtuuston keski-ikä on 53,6 vuotta. Eniten valtuutettuja on ikäryhmästä 60 – 69 vuotta, yhteensä 14, seuraavaksi eniten on iältään 40 – 49-vuotiaita eli 9, 30 – 39-vuotiaita ja 50 – 59-vuotiaita on molempia 6 valtuutettua, 3 valtuutettua yli 70-vuotiaita ja yksi alle 29-vuotias. Uusi valtuuston varsinaisia jäseniä on 21 – osa nyt va-

lituista on toiminut aikaisemmin varajäsenenä.

Listojen äänimäärät

Eri ehdokaslistat saivat ääniä: keskusta ja sitoutumattomat 4668, kokoomus ja sitoutumattomat 3 329, sosialidemokraatit ja sitoutumattomat 1 139, elävät kivet 1 069. Näiden ryhmien vertaisluvut riittivät valtuustopaikkoihin. PerusSeurakuntalaisten ehdokaslis-

tan äänimäärä oli 165, ja Meidän kirkko –ehdokaslistan äänimäärä 132 eli eniten listalta ääniä saaneen vertausluku on sama. Pienin valituksi tulleen vertausluku oli 256,077. Hylättyjä ääniä oli 29.

Kaikkien ehdokkaiden äänimäärät ja vertausluvut löytyvät sekä seurakunnan omilta nettisivuilta (seinajoenseurakunta.fi – uutiset) että kirkon seurakuntavaalit.fi-sivulta.

Kirkkovaltuuston jäsenet:

Aila Mikko
traktorinkuljettaja
Ylistaro
237 ääntä

Aittoniemi Pirjo
terveyskeskus-
lääkäri, Seinäjoki
284 ääntä

Hautala Milla
tuotanto-
suunnittelija
Seinäjoki, 82 ääntä

Heiska Jari
isännöitsijä AIT
Ylistaro
112 ääntä

Hihnala Juhani
terveydenhuollon
maisteri MBA
Seinäjoki, 181 ääntä

Hokkanen Kari
professori
Seinäjoki
81 ääntä

Hänninen Satu
ekonomi, kotiäiti
Nurmo
173 ääntä

Juurakko Jussi
konduktööri
Nurmo
273 ääntä

Kalliovalkama Elina
osastonhoitaja
Nurmo, 82 ääntä

Kankaanpää Arja
luokanopettaja,
KM, Seinäjoki
84 ääntä

Karhu Ville
renki
Ylistaro
92 ääntä

Katila Anne
myyjä
Peräseinäjoki
98 ääntä

Kattelus Airi
eläkeläinen/
perushoitaja
Seinäjoki, 77 ääntä

Kattelus Piia
vanhempi rikos-
konstaapeli, HTM
Ylistaro, 167 ääntä

Keski-Jyrä Johanna
opettaja
Seinäjoki
105 ääntä

Kontturi Hannu
opiskelija ja yrittäjä
Seinäjoki
73 ääntä

Kujala Heikki
metsuri, taksirenki
Ylistaro
160 ääntä

Kuvaja Matti
merkonomi,
yrittäjä, Seinäjoki
212 ääntä

Lehtimäki Suvi
lapsi- ja varhais-
nuorisotyöntekijä
Seinäjoki, 201 ääntä

Luotola Mikael
markkapaällikkö
Seinäjoki
313 ääntä

Muurimäki Markku
julistustyöntekijä
Seinäjoki
152 ääntä

Mäkinen Satu
filosofian tohtori
Seinäjoki
134 ääntä

Mäki-Paavola Anna
emäntä
Peräseinäjoki
92 ääntä

Mäkynen Hanna
terveydenhoitaja
Nurmo
120 ääntä

Niemi Pekka
maanvilj.,
eläkeläinen
Ylistaro, 96 ääntä

Niemi Timo
metsätoimihenkilö,
Peräseinäjoki
144 ääntä

Perkiö Seppo
taksiautoilija
Seinäjoki
127 ääntä

Perttu Esa
talouspäällikkö
Ylistaro
238 ääntä

Pihlaja Liisa
mumma
Seinäjoki
107 ääntä

Sihto Paula
erikoissairaanhoitaja,
osastonhoitaja
Seinäjoki, 129 ääntä

Taipalus Pentti
maanviljelijä
Peräseinäjoki
91 ääntä

Tenkula Tarja
TtM, hoitotyön
kliininen asiantuntija
Seinäjoki, 100 ääntä

Uusi-Pohjola Mervi
ryhmäperhe-
päivähoitaja
Nurmo, 89 ääntä

Valo Emma
fysioterapeutti
Ylistaro
114 ääntä

Viinikka Mikko
hum. kand.
Seinäjoki
109 ääntä

Välimäki Voitto
kauppateknikko
Peräseinäjoki
210 ääntä

Ylinen Jouko
seurakuntaneuvos
Nurmo
254 ääntä

Yli-Soini Petri
eläinlääkäri,
maanviljelijä
Nurmo, 132 ääntä

Ylä-Autio Ilmari
varatuomari
Seinäjoki
202 ääntä

Lähdössä haikeutta ja helpotusta

Jouko Ikola, Nurmon kappeliseurakunnan johtava kappalainen jää eläkkeelle keväällä. Lähtösaarnan vuoro on vasta 3.5., mutta lomien kertyminen aikaistaa eläkepäiviä monella kuukaudella.

Jouko saa jo tammikuun lopupuolella siivoilla työhuonettaan 8.12. valittavaa seuraajaansa varten. 30 vuoden työ läheiseksi tullessa kotiseurakunnassa on jättänyt paljon papereita ja mappeja, jotka on käytävä lävitse.

Jouko Ikola sanoo, että mieli on sekä haikea että helpottunut.

- Haikeus liittyy ihmisiin, työtovereihin ja seurakuntalaisiin. Olen saanut tehdä työtä Nurmossa kotoisesti eikä pappuus ole painanut kohtuuttomasti. Olen saanut olla myös Jouko – yksi muiden joukossa – vaikkapa lenkkeporuissa ja kuntopiirissä. Pappina olen ollut tervetullut nurmolaisiin koteihin ja perheisiin, luottamushenkilöt ovat olleet kotiseurakuntaansa luontevasti sitoutuneita.

- Hyvä on ollut olla myös omassa työyhteisössä, vaikka joskus olemme intoutuneet värikäseenkin keskusteluun. Ilmapiiiri kappeliseurakunnan oman työn rakentamisessa on ollut kannustava ja yhteistyöhön innostava. Haikeutta tuo myös luopuminen lakeudesta, juurien ja elämäntyön rakkaasta maisemasta.

Eläkepäivät ovat viemässä Kuopioon vaimon suvun juurille. Joulukuussa yhteistyössä luontokuvaaja Benjam Pöntisen kanssa ilmestynyt ”Lakeus in memoriam” onkin muodostunut Joukolle osaksi lähdön surutyötä.

- Helpottunut mieli on siksi, että ikääntyessä huomaa erityisesti huolellisuuteen ja suurten kokonaisuuksien hallintaan liittyvien asioiden käyvän työlämmiksi. Muuttuva hallinto, kousten suuri määrä ja asioiden hoito sekä Seinäjoen suuntaan että omaan työyhteisöön ovat asioita, joiden vastuun jo mielelläni siirrän toisille.

Suunnitelmia tulevaisuuden varalle on paljon: luovaa työtä, harrastuksia ja pieniä pappistehäviä.

Kuva: Kuva-Vintti

Vuoden 2015 seurakunnan seinäkalenteria varten Jouko Ikola kuvattiin Nurmon kirkon alttarilla esittelemässä vanhaa messukasukkaa.

- Tässä iässä täytyy kuitenkin todeta – jos Luoja suo ja terveyttä riittää.

Kohokohtia ja vaikeita asioita

- Hienoja muistoja löytyisi kirkon verran. Luovan työyhteisöme monet suuret hankkeet: perheviikot, pääsiäisnäytelmät, oman lehden synnyttäminen ja rohkea rakentaminen Lankariin ja uusille asuinalueille ovat olleet seurakuntaelämän suuria hetkiä. Ei voi unohtaa vuoden 2000 herättäjäjuhlaa eikä kirkkoherran vaalia, jolloin nurmolaiset antoivat tuen ja selkärangan kymmenen vuoden työskentelylle kirkkoherrana. Hienoa on ollut myös nurmolaisen sitoutuminen seurakunnan jäsenyyteen. Toiminnan ollessa vahvimmillaan 2000-luvun alkupuolella seurakunnan jäsenten osuus väkiluvusta oli lähes 95 %, joka kaupungistuneelle seurakunnalle oli uskomaton luku.

- Kyllä vaikeimpia ovat ne het-

ket, kun olen palvellut seurakuntalaisia pienen arkon takana seisten. Omat sanat ja oma lohdutus ovat tuntuneet pieniltä ja olen ollut yksi avuksi huutaja muiden joukossa.

- Seurakuntaliitoksen kipuja olen viime vuosina pohtinut kirkon suurena haasteena. Kirkon hengellisessä työssä sisäinen sitoutuminen ja motivaatio ovat tärkeimpiä. Niitä tukee tutkitusti mahdollisuus vaikuttaa omaan työhön ja tehdä ratkaisuja, jotka onnistuneimmin toimivat tutussa seurakuntaympäristössä. Suurissa organisaatioissa vaani vaara ruohonjuuritason ja päätöksentekotason vieraantumissa toisistaan. Moniportaisessa organisaatiossa energia suuntautuu helposti järjestelmiin, raportointiin ja asioiden moninkertaiseen käsitelyyn, pohtii Jouko Ikola.

Koivu ja tähti vielä kerran

- Hienojen muistojen joukkoon on toki liitettävä monet mieleen jääneet kohtaamiset ”Koivu ja tähti” -runotapahtumissa. Lassi

Nummi, Eeva Tikka, Raakel Liehu, Helena Anhava, Seela Sella, Ahti Jokinen, Eeva-Maija Haukinen, Niilo Rauhala ja monet muut kuuluisat runoilijat ja taiteilijat ovat antaneet mieleen jääneitä hetkiä.

Nyt kuudetta kertaa (4.-7.1.2015) järjestettävä ”Koivu ja Tähti” noudattaa pääpiirteissään jo tutuksi käyneitä ohjelmistolinjoja. Teemana on ”Rajalla” ja aihetta lähestytään valokuva- ja taidenäyttelyin sekä keskusteluin, esitelmin ja perinteisin runomatiineoin. Esiintyjinä on sekä lausunnan harrastajia että ammattilaisia ja kumppanina järjestäjänä Pohjanmaan lausujat.

- Runotapahtuma on ehkä entisiä vahvemmin ”kirkollisesti” painottunut, koska esillä on kahden kirkollisen vaikuttajan, runoilija, kääntäjä Anna-Maija Raittilan ja kirjailijapappi Juhani Rekolan elämäntyö.

- Esiintyvistä taiteilijoista haluan nostaa esiin näyttelijä Jussi Leh-

tosen, joka saapuu muusikkojen kanssa matkaamaan Osip Mandestantin runojen mukana Armeniaan. Mielenkiintoisia ovat myös Kaj Chydeniuksen sävellykset. Laulajana Chydeniuksen konsertissa on Taru Nyman, jonka tulkinnoissa tuoksuu säveltäjän mukaan vanamo, näkyvät pitkät puut ja helisee kehrääjälintu. Suurelle yleisölle lienee tutuin kirjailija, näyttelijä ja ohjaaja Liisa-Maija Laaksonen, jonka matineassa on esillä kohtauksia naisen elämästä.

Koivussa ja tähdessä on myös ensi-iltoja mm. nuorilta ja Suomen Lähetysseuran teatteri Kumbelt.

Jouko Ikola kertoo, että painuttua ohjelmaa saa 2 euron hintaan ostaa mm. seurakuntatoimistosta Nurmossa ja kirkkoherranvirastosta Seinäjoella ja Kauneimmat joululaulut –tilaisuuksista. Tiivistetty ohjelma löytyy myös Seinäjoen seurakunnan nettisivuilta. 40 euron hintaista runopassia on myös ennakkoon myynnissä, vaikkapa joululahjaksi runoista pitävälle,

Koivu ja Tähten tulevaisuus on Joukon mielestä avoin. Jos halukkaita ja innokkaita järjestäjiä tulevaisuudessa löytyy, niin miksipä ei. - Ideoita ja ehkä pientä apuakin olen aina valmis antamaan.

Elämän motto

- 30 vuotta Nurmossa tuntuvat silmänräpäykseltä. Monta vuotta sain kantaa nuoren papin roolia ja eräänä päivänä huomasinkin olevani työyhteisön vanhin pappi.

- Elämän kipeän lyhyiden ja samanaikaisesti haikean kauneuden on runoilija Lassi Nummi tiivistänyt komeasti: ”Kuin tulvavesi, joka virtasi pois – elämäni päivät. Vain pieni lampare jäi jäljelle. Silti se kuvastaa taivaan.” Taivaan kuvastelua on toivottavasti aikaa nyt aikaa katsella rauhallisemmin, kiitollisena eletystä: omista läheisistä, ystävistä, työtovereista ja kotiseurakunnasta, jolle elämän loppuun asti jää oma korvaamaton paikka sielun syvimmissä sopukoissa, sanoo Jouko Ikola.

Mikael Luotolasta ääniharava

Seurakuntavaalien ylivoimaisen ääniharava Seinäjoella oli marketpäällikkö Mikael Luotola 313 äänellä. Luotola otti tuloksen vastaan nöyrän kiitollisena.

- Äänimäärä oli yllätys, kertoo Luotola ja kiittää saadusta luottamuksesta. Ääniä tuli noin sata enemmän kuin viime vaaleissa neljä vuotta sitten.

- On hienoa jatkaa mieleisessä luottamustehtävässä. Kolmas kausi on alkaa vuoden alusta. Luotola vaikuttaa myös kaupunginvaltuustossa ja vapaa-aikanaan harrastaa jalkapalloa ja viettää aikaa ystävien ja perheen kanssa, johon kuuluvat vaimo ja hänen 13-vuotias tyttärensä.

Palveleva ja ystävällinen

Luotola tunnetaan palvelevana ja ystävällisenä kauppiana. Asiakkaat ovat tulleet tutuiksi ja heidän kanssaan on jaettu huolet ja murheet ja myös ilon aiheet.

Luottamustehtävän myötä Mikael Luotola on päättämissä mm. siitä, miten seurakunnan varoja kohdennetaan.

- Vaikka työ on hyvin hektistä, kyllä siinä aina kuulumiset ehtii vaihtaa. Jollekin se voi olla päivän ainut kontakti, muistuttaa Mikael Luotola.

Kaikesta huomaa, että Luotola nauttii työstään.

- Tämä työ on minulle kutsumus. Nautin työstä ja ihmisten kohtaamisesta.

Luotolan kauppiasura alkoi jo lapsena, kun hän laski nappeja isoäidin kangasliikkeessä ja myöhemmin toimi myyjänä.

- Kesätyö 16-vuotiaana S-marketissa oli ratkaiseva käänne alalle.

Kaupassa on jaettu monenlaisia asioita. Siellä syntyi myös ajatus ehdokkuudesta 12 vuotta sitten.

- Oli puhe kunnallisvaaleista, ja minut haastettiin mukaan seurakuntavaaleihin, jotka oli ajankohtaiset. Kauaa ei tarvinnut miettiä. Kynnys seurakuntaan oli matala, vaikka siinä elämänvaihteessa ei ollut luontevaa kytköstä, kertoo Luotola ja kertoo isoäidistään, joka on tuonut uskonasioita elämään.

- Kävin lapsena seurakunnan pyhäkoulussa, rippikoulussa ja

isokoulukseenkin ilmoittauduin, mutta se taisi jäädä kesken töiden vuoksi, hän nauraa.

Luottamustehtävien myötä seurakunta on tullut hyvin tutuksi ja läheiseksi.

- Ensimmäinen kausi meni asioiden opettelussa. Toisella kaudella olen saanut olla kirkkoneuvostossakin ja päässyt päättämään monista asioista ja näkemään, miten paljon hyvää työtä seurakunnassa tehdään.

- Toivon, että saisimme viestitettyä, mitä kaikkea meillä on tarjolla eri-ikäisille ihmisille. Ennen joulua seurakunnassa tapahtuu paljon. On joulukonsertteja ja Kauneimpia joululauluja ja muita tilaisuuksia, joihin kannattaa lähteä.

Luotolan perheessä joulun on hiljentymisen ja yhdessäolon aikaa.

- Joulukirkko kuuluu meidän jouluumme. Se on hyvä mahdollisuus hiljentyä ja kokea joulurauhaa.

Minna Ylimäki-Hemminki

Lappi kutsuu

Seinäjoen seurakunta järjestää hiihtoreissun Lappiin viikolla 13 (21.-28.3.2015).

Tule mukaan ja koe Saariselän UKK-kansallispuiston upeat maisemat, jylhät tunturit ja ympärille avautuva avaruus. Saariselän laduilta avautuvat Suomen parhaat hiihtomaisemat. On valkoista lunta, hiljaisuutta, hiihtämisen tuomaa mielihyvää ja kuumaa juotavaa taukotuvissa.

Hiihtomaisemat sopivat erityisesti ”sunnuntaihiihtäjille”. Tärkeintä ei ole matka ja nopeus, vaan ulkona olemisen riemu. Tievatuvan täysihoidossa voi tehdä eväät aamupalalta ja palata retkeltä illalla saunomaan ja päivälliselle.

Matkan hinta 2 hengen huoneessa 600 €, 4 hengen huoneessa 500 €, Metsäpaavon kämpässä 450 €. Matkanjohtajana on pastori Helena Turja. Ilmoittautumisen viimeistään 30.12. puh. 06 4184 230.

Rauhallista Joulua ja siunattua vuotta 2015

Kopiokeskus EPKK Oy

Ruukintie 88
60100 Seinäjoki
www.epkk.fi

CITY POHJANMAA, ISKELMÄ POHJANMAA, ISKELMÄ TV HARJU & PÖNTINEN

SEINÄJOEN RAVIKESKUS /
ETELÄ-POHJANMAAN
HEVOSJALOSTUSYHDISTYS RY
www.seinajoenravikeskus.fi

SEITRADE

Ari Rintala
puh. 0400 663 815
www.seitrade.fi

TERVAJOEN KIVIVEISTÄMÖ

66440 Tervajoki
puh. (06) 478 7600, 0400 604 069
www.tervajoenkiviveistamo.fi

SEINÄJOEN ENERGIA

Varastotie 5, 60100 Seinäjoki
puh. 020 760 1400
www.seinajoki.fi/energia

ARKKITEHTI- JA INSINÖÖRITOIMISTO MOTIIVI OY

Koulukatu 48, 60100 Seinäjoki
Puh. (06) 421 5000
www.motiivi.fi

SEINÄJOEN FYSIKAALINEN HOITOLAITOS OY

Kalevankatu 25, Seinäjoki
puh. (06) 423 1100

POHJOIS-SUOMEN SÄHKÖ

Kauppaneliö 12, 60120 Seinäjoki
puh. (06) 421 9500, fax. (06) 421 9555
www.pssahko.fi

OSUUSKUNTA MAITOSUOMI

puh. 010 381 147

MATKATOIMISTO MATKALIPPU OY

Kalevankatu 4, 60100 Seinäjoki
puh. (06) 423 4961
matkalippu@netikka.fi

KRISTILLINEN KIRJA- JA MUSIIKKIPALVELU

Puskantie 14, 60100 Seinäjoki
puh. (06) 414 7522
sjk.kristkirjakauppa@jippii.fi

SEINÄJOEN LÄÄKÄRITALO OY

Vapaudentie 26
puh. (06) 4182 111
www.seinajoenlaakaritalo.fi

MUSTAJÄRVEN LIIKENNE OY

Rengastie 5,
60120 Seinäjoki
www.mustajarvenliikenne.fi

ELÄVÄT KIVET VALTUUSTORYHMÄ

KESKIRYHMIEN JA SITOUTUMATTOMIEN VALTUUSTORYHMÄ

SOSIAALIDEMOKRAATTIEN JA SITOUTUMATTOMIEN VALTUUSTORYHMÄ

HAUTAKIVIPALVELU

Erkki Nevala
* Hautakivet * Entisöinnit ym.
kivialan työt
puh. 06 412 7980, 0400 269 681
Seinäjoen talousalueella

AR-kukka

Ruukintie 5
Patruunan liikekeskus
60100 Seinäjoki
puh. 4140 860

HAUTAKIVET

Hautakivisuunnittelija
Raimo Puumala
Mäenpääntie 237 KAUHAVA
puh. 0400 164 554
raimo.puumala@hautakivisuunnittelu.fi

Kauhavan Kiviveistämö
Velj. Mäki Puh. 06 434 6420
www.hautakivisuunnittelu.fi

KUKKA-LEA

Koskenalantie 5
Terveyskeskuksen ja
keskussairaalan vieressä
60220 Seinäjoki
puh. (06) 4143 686
Avoimma ma-pe 9-18
la-su 9-15

KAIHDINVALMISTAMO**MÄENPÄÄ**

Herukkaviita 4
60150 Seinäjoki
puh. 050 552 7678

Hautauspalvelu**Moisio**

Valtionkatu 2, Seinäjoki
puh. (06) 414 1416, 0400 567 115
www.hautauspalvelumoisio.fi

HAUTAUSTOIMISTO
KUKKASITOMO
HAUTAKIVILIIKE

30v

HIRVILAMMI

Vapaudentie 53, Seinäjoki, p. 06 - 420 7500
www.hirvilamminhautaustoimisto.fi

Tilaa Lakeuden Risti-lehti

Seinäjoen ulkopuolelle
tilattuna lehti maksaa vuoden
postimaksujen verran, 10 €.

Tilaukset sähköpostilla:
lakeudenristilehti@evl.fi
Aiheksentään "Tilaus".
Ilmoita tilaajan nimi ja osoite,
jos maksaja on eri kuin tilaaja,
myös maksajan tiedot.

LAKEUDEN HAMMAS

ERIKOIS-
HAMMASTEKNIKKO
ANTTI LAHDENSUO
VALTIONKATU 2, ASEMA-
CENTER, SEINÄJOKI
P. 044 530 2281

Ilmoita Lakeuden Ristissä!

Lisätietoja:
tai puh. 0400 954 747

Kiitos luottamuksesta!
Mumma toivottaa kaikille
Joulurauhaa
ja siunausta vuodelle 2015!
Liisa Pihlaja puh. 040 574 1128

Kiitos
kuluneesta
vuodesta.

Siunattua Joulua
ja onnellista
Uutta Vuotta!

Seinäjoki 89,4 Mhz

Pintaa syvemmälle

www.radiodei.fi

**Seinäjoen ja Nurmon
Kukka- ja Hautauspalvelu**

CM Jouppi, SEINÄJOKI ja Valkiavuorentie 2, NURMO
050 - 358 6079, päivystys 24/7
www.seinajoenhautaus.com

**KENENKÄÄN EI TARVITSE
JAKSAA YKSIN!**

Keskusteluapua henkilökohtaisesti klo 10 - 18
Ja puhelimitse klo 10 - 21,
avoinna maanantaista sunnuntaihin!

SUOMEN
MIELEN-
TERVEYS-
SEURA

Kriisikeskus Mobile Seinäjoki

Kauppakatu 1/Järjestötalo, 2. kerros,
60100 SEINÄJOKI
Puh. (06) 416 2860 tai (06) 416 2861
www.kriisikeskussjk.fi

Terveyshoitola Myötätuuli

Lääkinnällistä kuntoutusta vuodesta 1997

Lymfaterapeutti, sis. kir. sairaanhoitaja Marjut Nurmela
Kela-pätevyys, sopimukset Seinäjoen ja Vaasan
terveyskeskusten kanssa potilaiden kuntoutuksesta.

Vastaanotto Seinäjoella Ahteentie 77 ja Ylistarossa Prykyntie 2.
Puh. 050 583 1613. Tervetuloa!

**Katsastukseen
aikaa varaamatta**

Palvelemme ma-pe klo 9-17
Tervetuloa!

**Lännen
Autokatsastus Oy**

Rengastie 46 • Seinäjoki • Puh. (06) 4144 666

keskusoptiikka oy
KALEVANKATU 5, SEINÄJOKI, P. 414 1545
SEINÄJOEN SILMÄLASIMARKET, SUUPOHJANTIE 45, P. 412 3545

**ETELÄ-POHJANMAAN
KATSASTUS**

TURVALLISIA JOULUN KILOMETREJÄ.

Ilman ajanvarausta
tai varaamalla.

Varastotie 11, Seinäjoki • 06 420 0700
ma-pe 9.00-17.00 • epkatsastus.fi

www.iprint.fi

Hyvää joulua ja
onnea vuodelle 2015.

i-print

Loistava kumppani painavaan viestintään

FotoAlkula

Kun haluat yksilöllisen muotokuvan
juhlapäiväsi kunniaksi, varaa aika
06 / 414 7490
Koulukatu 36 Seinäjoki

KIITOS LUOTTAMUKSESTA

sekä hyvää joulua ja siunattua uutta vuotta!

KOKOOMUS JA SITOUTUMATTOMAT

Joulu on uupuneiden oma juhla

Oletko jouluihminen? Jos olet, ilmaisen vilpittömät ihailuni! Kadehdin jokaista jouluihmistä. Jouluihmiset ilmoittautuvat himmelikursseille jo heinäkuussa, leipovat lokakuussa laatikot pakkaseen ja marras-kuussa askartelevat. Niin, ja kaikki lahjat on tietysti hankittu jo kesällä!

Joulukuussa jouluihmiset puhuvat intoa, kun saavat virkata, värkätä ja väsätä koristeitaan, hyytelöitään, herkkujaan ja laitellessa lyhtyjä pihaan odotellessaan vieraita. Kaikki on aina ajoissa valmista. Heitä on siunattu puuhaamisen armolahjalla! Joulun laitto on heille iloinen asia – ja hyvä niin.

Itse kuulun siihen sarjaan suomalaisia, joiden polttoaine vähe-nee, kun yön synkkyys syvenee. Talvinen pimeys tahmaa ajatukset, ja työn jälkeen kiinnostaa vain sänky. Sohvakki menettele, jos vieressä on laatikollinen suklaata ja hyvä kirja. Mutta joulusiivous ei sytytä. Mieluiten menisin valmiiseen jouluun.

Onnellisia ovatkin ne, joiden suvussa on edes yksi jouluihminen, joka tahtoo taikoa muille ikimuistoista joulua. Ollos siunattu tämä uuttera hahmo!

Mutta mitäs jos ei ole?

Levon juhla

Jos kukaan ei kutsu kylään eikä laita joulua valmiiksi? Jos kaikki on tehtävä itse eikä voimia ole?

Silloin on katsottava joulua toisin silmin. On muistettava, että joulu on alun perin ollut uupuneiden joukkojen levon juhla. Väitän näin kolmesta syystä:

Syy 1: Joulujuhlan alkuperä. Tällä en tarkoita Kristuksen syntymäjuhlaa, joka on sijoitettu joulun seutuun vasta myöhemmin. Joulu on ollut juhla, jolloin kaikki pyörät pysähtyvät, koska Suuri Pyörä on kadonnut taivaanrannan taakse.

Sana joulu, (ruots. jul) tulee ilmeisesti viikinkien sanasta hjul, pyörä, jolla he auringonpyörää ja vuodenkiertoa nimittivät. Ja juuri jouluna, talvipäivänseisauksen aikaan, aurinko katoaa eikä pohjoisessa enää nouse. Sen merkiksi vietettiin joulua. Ei siis ole sattuu-

maa, että joulu on juuri pimeimpänä vuodenaikana.

Mitä luulet ihmisten entisaikoina tehneen, kun aurinko pysähtyi? Pysytelleen lämpiminä omissa poteroissaan keväthankia odotellessaan vai juosseen ympäri ämpäri sysipimeitä soita viimeisiä lahjoja väsäten? Viikingit eivät olleet joululahjoista kuulleetkaan, sillä sen keksivät vasta katoliset isät muistelllessaan itämaan tietäjiä.

Pimeän pohjolan asukkaat tuskin osasivat muuta murehtia kuin ruuan riittävää määrää! On täysin vastoin pohjoista kansanluonneta jaksaa jouluna pystyssä ja pirteänä. Meidän kuuluisi levätä, tuijotella tulta, käristellä kinkunysää ja laulaa yhdessä.

Katso ympärillesi. Luonto lepää. Kaikki ovat kääriytyneet lumen alle piiloon. Vain ihminen hulluudessaan paahtaa vastoin luonnonrytmiä ja ihmettelee omaa uupumustaan. Mikä on, kun pimeä väsyttää?

Jouluna kuuluu levätä. Se on ihmisen osan kunnioittamista: olemme osa luomakuntaa, olemme luontokappaleita, jotka väsyvät. Emme ole koneita.

Uupuneita

Syy 2: Jouluevankeliumin ydinjoukko oli uupunutta.

Joulu on Väsyneen Äidin suuri nimikkujuhla. Ajattele äiti-Marian kohtaloa: Taivallettuaan aasin selässä pitkän matkan hän jäi vaille yösiijaa ja joutui synnyttämään lapsensa tallissa. Varmasti hän oli voipunut. Uskon, että Maria lepäsi koko joulun ja keräsi voimiaan. Ehkä hän myös hiljentyi katsomaan vastasyntyntä, nuuhki- maan pienen tuoksua ja ihmettel-lemään pikkuruusia varpaita.

Ja mitä teki Vastasyntynyt itse? Nukkui varmaankin, niin kuin pienet vauvat nukkuvat. Enkä usko Joosefinkaan juosseen tai touhunneen ympäriinsä, sillä hänkin oli perheensä kanssa kulkenut pitkän matkan.

Jo pelkästä kunnioituksesta Kristuksen äitiä, Pyhää Mariaa kohtaan meidän naisten olisi syytä ottaa rauhallisesti. Katolisissa maissa on ymmärretty äiti Marian osuus Jeesuksen syntymään. Siksi Neitsyt Maria on kunnia- paikalla, esikuvana. Vaikka hän oli Jumalan synnyttäjä, hän joutui nukkumaan vieraisissa oloissa.

Tämä on hyvä muistaa silloin, kun tuntuu, ettei oma joulu vastaa ulkoisesti unelmien joulua. Ei ollut Mariallakaan unelmien olosuhteet. Mitä askeettisemmin vietät joulun, sitä lähempänä olet aitoa, alkuperäistä joulua.

Valon juhla

Syy 3: Valo näkyy parhaiten pimeässä

Jos ihminen väsyä riittävästi, hän joutuu luopumaan rakkaista rooleistaan pätevänä ja osaavana työntekijänä, vanhempänä tai sukulaisena. Häntä riisutaan. Hänelle valkenee hänen oma pimey- tensä: se, ettei hän yksin pysty olemaan valona maailmalle, ellei hän välillä lataa itseään.

Siinä on joulun ydinsanoma: Teille on syntynyt Vapahtaja. Minut on vapahdettu. Kaikesta. Myös joulusta.

Itse asiassa varsinkin joulusta! En ole viikinki, enkä vietä auringonpyörän juhlaa. Minun ei tarvitse touhuta talvipäivän seisauksen kunniaksi! Jos haluan olla aito kristitty, tunnustan täydellisen pimeyteni ja voimattomuuteni. Se on oleellinen osa ihmisyyttä. Samalla hiljennyn Valon ja Valkeuden edessä. Hän loistaa paremmin, jos minä olen pimeässä.

Jos olet väsynyt, suostu pimeyteen. Hyväksy hiljaisuus.

Sytytä kynttilä. Katso sen liekkiä. Jos tuli palaa, kaikki on hyvin. Kaikki on täydellistä. Valo on jo tullut.

Outi Reinola-Kuusisto